

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Mindebog
for
Frederiksborg Amts Skytte- Gymnastik- og
Idrætsforening
26. Kreds Ramløse

Mindebog for Frederiksborg Amts Skytte- Gymnastik- og Idrætsforening 26. Kreds Ramløse

I denne Bog har vi tænkt at samle Minder fra Foreningens Tilblivelse i Aaret 1879 til Dato.

Vi er naturligvis klar over, at mange Minder, og maaske mange af de bedste, er gaaet bort sammen med Personer, som i Tidens Løb har været gode og trofaste Medlemmer af Foreningen. Naar vi derfor alligevel har besluttet os til at samle Minder i denne Bog, haaber vi paa velvillig Støtte fra saavel tidligere som nuværende Medlemmer, der kan gengive svundne Tidens Oplevelser.

Syvti Aar er en lang Tid, og Oplevelser, som mange Medlemmer den Gang har haft og glædet sig ved, synes, maaske i Dag uvæsentlige. Vi er ikke af denne Opfattelse, idet vi netop ønsker at fremdrage saa mange Erindringer som mulig fra Foreningens ældste Tid, og vi anser endog disse Erindringer for at være af største Værdi.

Ligesom de alvorlige Begivenheder i vort Lands Historie, der førte til Dannelsen af Skytte- og Idrætsforeninger, er fortalt og gengivet fra Slægt til Slægt i dybeste Alvor og Respekt, saa ønsker vi, at disse Erindringer, som nu nedskrives, maa blive behandlet med samme Alvor og samme Respekt af Efterslægten.

Ramløse i August 1949

Parcellist Jacob Jørgensen
Formand for Skydeudvalget
Gaardbestyrer Tage Andersen
Kasserer
Tømrer Sigurd Andersen

Plantageejer Hans Lassen
Formand for Idrætsudvalget
Frøken Tove Jørgensen
Formand for Gymnastikudvalget
Medhjælper Nandor Kardos

Købmand Lars Peter Larsen
Formand

26de Skyttekreds Stiftelse

I Februar Maaned i 1879 udsendte afdøde Gaardejer Rasmus Christensen indbydelse til en del af Sognets Beboere ældre som yngre til et møde i Ramløse Friskole for at faa stiftet en Skyttekreds i Ramløse i dette møde deltog af de ældre Gaardejerne Rasmus Christensen og Kristoffer Hansen, Ramløse og Jens Nielsen Spaanbæk, Skærød og en af de yngre Jens Jørgen Andersen, Skærød Hans Søren Svendsen, Huseby Kristian Andersen, Ramløse og undertegnede.

Kredsen blev stiftet og den første Bestyrelse kom til at bestaa af Rasmus Christensen som Formand og Kristian Andersen som Næstformand, Jens Jørgen Andersen, Jens Nielsen Skærød og Hans Søren Svendsen, Huseby.

Kredsen blev tilmeldt til Forretningsudvalget i Hillerød, og fik der sin benævnelse 26. Kreds.

Kredsen fik saa udleveret 2 gamle Forlade Rifler men den ene skød som vinden blæste.

Skydebane fik vi anlagt langs Flaadmaalet ved Arresø udfør Rønnekildes Jorder i 1884 udsatte Kredsen den første Remington Riffel som Premie for bedst Aarskydning.

Fanen

I Bestyrelsen drøftedes om anskaffelse af en Fane man enedes om at prøve en frivillig bidrag. 2 Piger Severine Andersen, Ramløse og Stine Pedersen, Aagerup paatog sig Hvervet og besøgte Sognets Beboere i den anledning, hvor stort et beløb der indkom husker jeg ikke, men Fanen blev anskaffet og jeg hentede den hjem til Ramløse.

Gymnastik havde vi et par vintre paa Jens Olsens gaard i Skærød, under ledelse af Hans Søren Svendsen, Huseby, men den gik istaa paa grund af Forlille Tilslutning.

Dette et kort Rist over Kredsens Stiftelse og dens første virksomhed.

Hvad skal jeg skrive, jeg var ikke Medlem de første aar.

Skydebanen blev flyttet fra Rønnekildegaard til Ramløse Nordkro paa Gaardejer Peter Jørgensen's Mark, foreningen var ikke saa stor, der var et aar at der kuns var 23 Medlemmer med Skydende og Bidragydende, og det var for lidt, saa fik Bestyrelsen en ny formand, og saa gik det fremad aar for aar, saa det blev den største kreds i Amtet et aar.

Saa fik den en Bane til paa Jens Jørgen Andersen's Mark i Skærød og havde den nogle aar.

Foreningen havde en eller to sammen komster om aaret hos de forskellige Gaardejer med Dans og Musik og hvad dertil hørte.

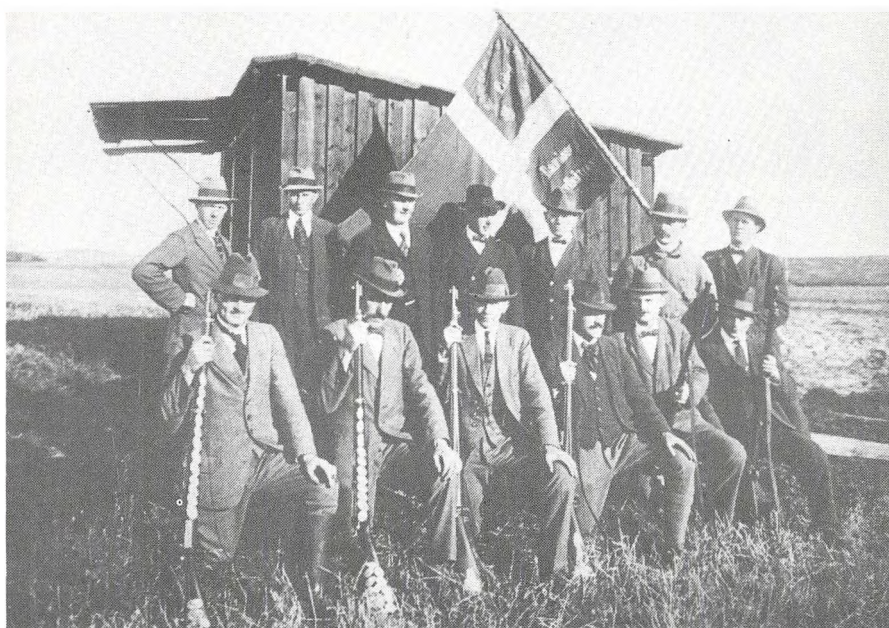
Saa skede det i aaret 87 eller 88, jeg husker det ikke rigtig, at bestyrelsen lavede en stor sommerfest i Ramløse By paa pladsen der hvor Marius Antonsen boer, der var jo ingen Bygninger den gang, de lejede gulv som de gav 20 Kr for og vejret blev godt, saa den gav 150 Kr i overskud det var mange penge den gang, saa humøret var højt.

Saa købte Bestyrelsen selv gulv, og lejede det ud, det første aar var det ude 5 gange à 20 Kr pr. gang.

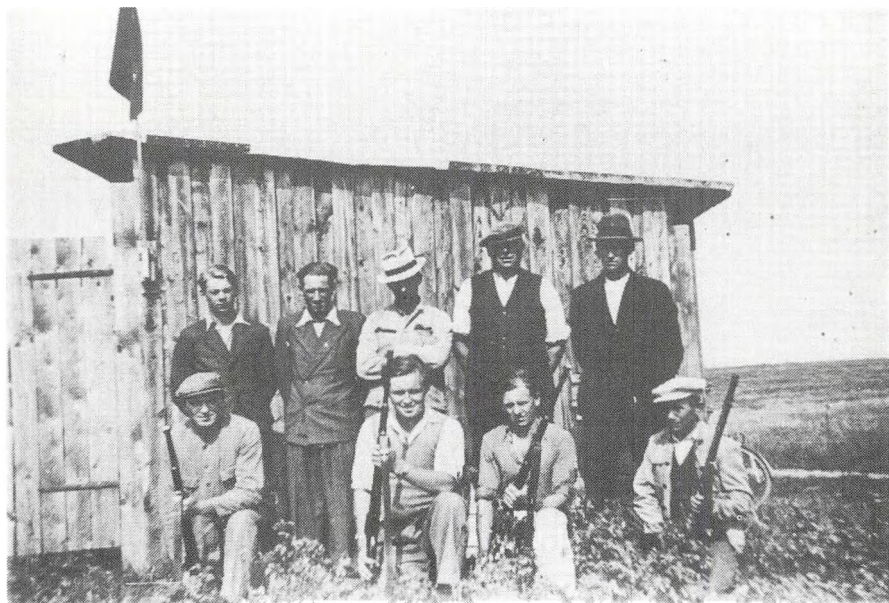
Det er et kort træk af min oplevelse i Foreningen.

Skærød i September 1949

fhv. Gaardejer Peter Hansen, »Baundal«

Det gamle skydehus fotograferet 1921 med bl. a. 3 af foreningens senere æresmedlemmer, Frederik Jørgensen, Johannes Andersen og Kristoffer Larsen.

Et nyere billede af næsten det samme hus fra 1945 med bl. a. Niels Sørensen, Henrik Petersen, Christoffer Larsen, Jacob Jørgensen, Vagn Larsen, Valdemar Jørgensen, Hans Sørensen og foreningens kasserer i mere end 25 år Tage Andersen.

Skyttekredsens Oprettelse kan jeg ikke mindes, jeg husker kuns, at de havde Skydebane paa Rønnekildegaards Mark, men her kom jeg ikke til at deltage i Skydningen. Det var først da Banen sidst i 80erne blev flyttet til Krogmosegaards Mark, at jeg fik Anledning til at være med. Man skød her paa denne Bane mod Nord, op i en stor Mergelgrav, og havde til at begynde med intet Skydehus at søge Læ i. Det første Skydehus man fik anskaffet var en Skibskahyt, der blev købt paa en Strandingsaktion paa Vejby Strand, og ført hertil og gjorde Tjeneste i mange Aar som Skydehus.

Til at begynde med maatte Skytterne selv skiftes til at udføre Markørarbejdet, og hver Skytte betalte 2 Kr. i Bidrag og saa fik han 60 Skud herfor, og hvad han skød mere paa en Sommer betaltes ekstra. Aarsbidraget blev saa forhøjet lidt, jeg tror med en 25 Øre, og man fik fast Markør, og som saadan fungerede en Husmand fra Ramløse, den store Mads Nielsen, i mange Aar.

Det var ret almindelig ved Kredsens Efteraarspræmieskydning at man fik Nyttegenstande i Præmie. Sadelmager Søren Larsen, Taagerup leverede mange Skydetasker og Tegnebøger til Kredsens Præmieskydninger, og den første Gang jeg var saa heldig at faa Præmie var en Tegnebog, og det er forresten den eneste Tegnebog jeg har brugt i alle Aarene Siden, saa dens 60 aarige Varighed er et Bevis for den Tids solide Arbejde.

Den gamle Skibskahyt er forlængst afløst af et andet mere moderne Skydehus, og Banen er ogsaa flyttet, men det kan en anden fortælle om.

Det var jo ikke nemt, at faa Vinterøvelserne Gymnastikken, rigtig til at gaa saalænge man ikke havde Forsamlingshus, og dog maa det siges om den Tids unge Karle, at de forstod Betydningen af Gymnastikkens opdragende Virkninger, og mødte trolig paa Tærskeloen hos Gaardejer Søren Hansen, »Lillegaard«, Ramløse, om Søndagen, Vinter efter Vinter under L. P. Andersens Ledelse, og senere under min. Men det var jo først da Forsamlingshuset blev bygget, at Gymnastikken fik den rette Plads til at udvikle sig og samle Tilslutning paa, baade for Karle og Drengene. Det var jo gl. dansk Gymnastik jeg i 90erne ledede i Forsamlingshuset, baade med store og smaa, indtil den ny Gymnastik kom frem, og man gik over til den i god Forstaaelse med hinden. Skal en god Sag fremmes og trives i et Sogn, skal ogsaa alle gode Kræfter samles herom for at føre den frem til Sejr.

Det skal være mit Ønske nu til slut paa disse spredte Erindringer om Arbejdet i Ramløse Skyttekreds igennem 90ernes Brydningstid, at man altid i 26. Kreds vil holde Sammenholdets Fane højt til gavn for Kredsen og herigennem til Gavn for Land og Folk.

Horsebjerggaard i Ramløse
d. 9. Januar 1950
N. J. Nielsen

Skal jeg skrive noget om gymnastik for kvinder indenfor skyttekredsen, må det blive lidt om forholdene ved begyndelsen. Kort efter århundredskiftet blev det første hold for piger dannet. Ole Munk, Ramløse var den første leder. Derefter Valdemar Pedersen, Ågerup, en kort tid. Fra vinteren 1907 - 08 og nogle år fremefter var jeg leder. Det var nyt materiale der første gang stod i gymnastiksalen. Kun en enkelt havde gået til gymnastik før.

For de stående øvelsers vedkommende var de de samme som for karlene. Efterhånden fik de dog et mere kvindeligt præg. Først med sang til forskellige gangøvelser og senere med sanglege. Lærer Hansen, Jonstrup seminarium, som tilså gymnastikken i skyttekredsene, var stærkt interesseret i at komme bort fra den meget maskuline form.

Gymnastikdragten var en blå lærredsdragt, matrosbluse med hvide bånd og et skørt, der vel var fodfrit, men heller ikke så meget mere. De unge piger i sognet var interesseret i sagen, og de mødte troligt op hver aften til gymnastik. Ad dårlige og mørke veje kom de. En vinter kom en helt fra Ørby, gående.

Det er en glæde at mindes de fornøjelige timer til gymnastik. Det kunde bare været ventet, at noget så nyt i sognet havde mødt forargelse og modstand, men det var ikke så meget tilfældet. Det kan nævnes, at håndbold for piger blev begyndt i de år.

Banen var på grd. Søren Hansens mark, Ramløse.

Det må håbes at gymnastik for kvinder som den gode og smukke idræt den er, altid må have en plads i sognet.

Som ungdommen søger de sollyse steder, vil den næres i arbejde af livsfriske glæder.

Aagerup d. 6 Juni 1956
Margr. Larsen

Mine Erindringer for Skydning - Gymnastik og Fodbold.

For at begynde fra den Tid, jeg først kan huske, og kunde læse, var i 1893 - har Skydning og Gymnastik interesseret mig. Jeg var fra 1890 til Maj 1899, hos min Farbror og Bestemoder paa Kildedal i Ammendrup (Faders Fødehem) og saa længe, var det 16. Kreds som jeg først saa i Avisen og derefter 26. Kreds naar det gjalt Gymnastik eller Skydning, og kendte (af Navn) alle de bedste i Amtet.

Dengang var Remington Riffel (1867) der blev brugt, Afstanden var 400 Alen, Skiven var 4-delt og havde samme Størrelse som den senere - lidt før 1900 - 8-delt Skive blev brugt, Skiven var 2 Al. lang og ck. 1½ Al. bred, for hver Træffer blev der tillagt 2 Point - i 10 Skud - 60 Point for førstnævnte, og 100 for sidstnævnte. De fleste af de ældre Skytter havde selv Riffel, Kuglen var Bly og ck. ½ Tomme tyk, derfor blev der i Sidevind en ret stor Afdrift, naar Banen var fritliggende, det var den i Ramløse, fra Syd til Nord.

Kredsen udsatte 1 Riffel næsten hver Aar. Overbestyrelsen i de danske Skytteforeninger gav et Tilskud saa Kredsen kun gav 51 Kr. f. Riflen, og Vinderen ¼ heraf (12¾ Kr.). Skydningen kunde alle, som ikke havde vundet Riffel før, deltage i, det gjalt 60 Skud i Rækkefølge - 6 x 10 Skud, man ladede selv, Hylstre købte vi, Prisen pr. Skud var 2½ Øre efter Skydebogen; et Medlem af Bestyrelsen og 1 af Skytterne havde Mødepligt hver Søndag. Drengene havde ogsaa Skydning med Salonbøsse, en af Bestyrelsen havde Ledelsen her.

Alm. Skydedag var der 2 Skiver, som stod fast, naar 2 Skud var faldet, kom Markøren ud foran Skiverne, klistrede og viste hvor Skuddet sad. Ved den aarlige Kapskydning (2-3 nærliggende Kredse) var der 3 - 4 Skiver, og saa en Snor fra Huset ud til Markøren og en Klokke ringede, naar der skulde markeres. Der begyntes i Maj og sluttedes i Okt. med Præmie & Mesterskabsskydning. Kapskydning var før Høst, og som Regel 2 fra andre Kredses Baner, og saa Afdelingsskydning, (nu hedder det Storkredse) og saa Amtskapskydning i Hillerød, som blev afholdt i Stenholts Vang, her var 40 Skiver, alle Amtets Skytter kunde deltage; men for at deltage i Kapskydningen skulde der være den forud bestemte % af Kredsen aktive Skytter Aaret forud. Efter Mesterskabsskydning gik alle der var tilbage (4 i Rækken) med alle Fanerne og Hornmusik til Slotspavillonen hvor Festen afholdtes. Formanden Kaptajn Petersen, Frederiksværk (senere v. Navneforandring Oberst Parkov) gik i Spidsen. Som Dreng i 90erne mindes jeg 2. Pinsedag, naar vi i Højbjerg Hegn hørte Hornene klang, saa afsted imøde dem, for at gaa med - og se hvem der gik foran af Skytterne - de havde nemlig vundet Kapskydningen.

Først i 1899 deltog jeg som Dreng paa 26. Kreds Bane, det foregik bag Skydehuset (der var Græs) ligeledes i 1900, vi afgav 5 Skud til 4-delt Skive med 2 Point pr. Træffer, og derefter sad man inde i Huset og saa paa de voksne. Banen var paa Krogmosegaard Mark. 1901 første Aar med Riffel begyntes i Maj, og Nybegyndere skulde skyde paa kort Bane (150 Al) og opnaa mindst 70 Point i 10 Skud inden vi måtte være med fra Huset (400 Al.) Jeg slap med 10 Skud; men paa 400 Al. var det ikke saa let, det var jo staaende alt.

De ældre havde hver sin Riffel, og saa var der 2 gl. Rifler vi unge brugte, efter hvert Skud - saa om, bagerst i Rækken igen, der kunde godt være 5 - 6 i Rækken, og mange Dage var der afdrift (vi skød mod Nord), de fleste skulde jo indstille Sigtekornet, efter det sidste Skud - der havde de en Fordel, som

brugte 1 Riffel, af en der selv havde Riffel, for naar Ejeren havde indskudt den, var der ikke noget at rette paa Kornet.

Det kostede 2,50 for 60 Skud (deraf 50 Øre f. Medlemsbidrag). Jeg skød kun de 60 Skud. I 1902 gik det lidt bedre; og i 1903 kom jeg med til Afdelings-skydning i Melløse, vi skulde stille med 14 Mand (1/3 af antal Skytter Aaret før), vi mødte med 16, alle med i Hestekøretøj, før dette Aar, var Skytterne opgivet i Rækkefølge før, og med 2 Supleanter og de 10 første som kun skulde gælde, var der flere, gjalt det kun til Pr.skydningen. Ved Amts.skydning var der 3 Rækker, over 30 Aar, mel. 20-30 og under 20 Aar. Ved mindre Skydninger, over og under 22 Aar. Med 1ste Pr. uddeltes 1 Riffelplade; fra 1/11 1903 var jeg ude at tjene, og i 1905 Soldat paa Kronborg, begge Somre skød jeg paa Daugløkkes Bane (40. Kreds).

I 1906 vandt jeg den af 26. Kreds udsatte Riffel, 1 Remington; men ved at betale Diff. fik jeg 1 8mm, og den blev brugt meget, mange vilde laane den, selv om det var 3-4 Gange dyrere pr. Skud; men saa var de jo fri for at lade; men det tog paa Riffelgangen, efter 3-4 Aar kunde det mærkes; men saa kom der flere 8mm til, alt var staaende indtil 1910, saa blev det indført, 4 liggende 3 knælende og 3 staaende, naar det var 10 Skud, og alle i Rækkefølge.

I 1909 blev Ringskiven indført. Pletten i de gl. Skiver, blev 8-9-10, Pletten blev større til Siderne; men Tillæget f. Træffere bortfaldt. Den første Gang jeg skød til den, var ved Landsstævnet 1908 i Silkeborg; det gik meget godt; men ingen 9 og 10 og 6-7-8 gav kun 67 Point. I 1909 var de sjæll. Amter til Kapskydning paa Hærens Skydebaner paa Amager; men jeg ved ikke hvor mange der var fra Ramløse, jeg var Elev paa Lyngby Landbrugsskole, saa Cyklen blev brugt til de 1½ Mil, og saa snart de 10 Skud var afgivet saa tilbage igen.

Fra 1910 da Skydningen foregik i 3 Stillinger blev der Tilgang af Skytter mellem 25-35 Aar, her en 5-6 Stk., det havde vel knebet med den staaende Stilling (før var det jo alt); men derimod blev Tilgangen af unge mindre det var vel Fodbold, der syntes mere sjovt.

Fra 1910 blev mine Resultater ikke saa gode hver gang, jeg købte Gaard i 1909 - saa Træningen blev mindre, Riffelgangen noget slidt, og saa blev der 2 Pletter naar jeg sigtede, Lægen sagde, at der var to Nerver i Øjet, der berørte hinanden; men til Kapskydningerne bad de mig komme, og det kom jeg til og med 1929. Dermed slut efter 31 Aar som aktiv Skytte, deraf 29 Aar i 26. Kreds.

Gymnastik

Om Vinteren var der kun dette for ungdom, og de fleste prøvede vel og-
saa. Drengene fra 8-16 Aar, og derefter som voksne, jeg kom med efter Nytaar 1896 (10 Aar) i Høberg, den første Opvisning, lidt før Paaske, i Vejby (5 Afd.), der blev 16 udtaget af 33, og jeg naaede at komme med, som den yngste, over Halvdelen var konfirmeret. Der var 6 Hold baade af voksne og Drenge, alt var gl. d. Gymnastik, 2 Dommere bedømte, Højdespring og Længdespring - udv. og indvendig paa tværs af Hesten og Bomspring og Volte og op at staa Bommene, og paa langs - vandret og over med samlede Fødder. Drengene blev bedømt her. Af Karlene udtog Dømmerne 4 Mand og Lederen 2 fra hver Kreds = 36 Mand i Enkelmandskonkurr., og der uddeltes 18 Pr.

Kredsens Opvisning var fast, 2den Paaskedag. I 97 fik jeg 2. Pr. begge Steder. I 1898 var der Amtsupvisning i Hillerød, 20 Hold voksne og 16 Hold

Drengene, 3. Kreds Frederikssund blev No. 1 - Højbjerg No. 2 - Frederiksværk No. 3 og Ramløse No. 4. Enkelm. opvisningen - 4 fra hver Kreds - ialt 80 - her fik O. Mortensen 1. Pr. og Graae, begge fra 3. Kr. - 1. og 2. Pr. (der var 30 ialt) Drengene blev ikke Holdbedømt, 20 fik Pr., her fik jeg den Triumf - at de to med højest Point - var fra 16. Kr. - og Karleholdet løftede os op paa Skuldrene og der blev raabt Hurra for os; min Broder Anders fik 3. Pr. (26. Kr.). Det var en lang Dag; men jeg saa hele Opvisningen. 1899 var sidste Aar i 16. Kr.; i Maj kom jeg hjem og kom i 26. Kr.; men gl. dansk var gaaet istaa i 1899.

Vinteren 1900/01 ledede H. P. Hansen, Aagerup et Hold Karle i svensk G., men der var ikke stor Deltagelse, dem over 20 Aar vilde ikke med; mine 2 ældste Brødre (21 og 23 Aar) var gl. d. G. og vilde ikke, jeg maatte ikke. Vinteren efter 1901 kom jeg med efter Nytaar alligevel - der var 16-17 Stk., det var mest staaende Øvelser - Højde og Længdespring, og saa en Plint, intet Springbrædt og ingen Hest, og ingen Pr.

Der var kun 2 Kredse i Afd. der foruden os, havde Gym. saa der blev Opv. i Vejby (5 Afd.) hvortil vi blev indbudt, de vilde vel se sv. Gymnastik. Med os, blev det 7 Hold voksne - bagefter - ialt 42 Mand til enkeltm. konkurrence, det var første Gang jeg sprang over den store Hest, der blev 21 Præmier, jeg fik 9ende - den første fra 26. Kr. I 1902 var Holdet lidt større. I 1903 havde Ole Munk været paa Kursus i ny dansk Gym. og med god Deltagelse 18 - 20 Stk. - Drengene ogsaa med - Pigerne begynte i 1905, med kun 8 Deltagere, Aaret efter 12 - derefter 18 - 20 Stk. men det var ikke Halvdelen af Sognets Piger. Vinteren 1905 kom jeg til Sognet igen og deltog, sidst paa Vinteren, var Lederen og to Mand p. Frb. Højskole ialt var der 22 Deltagere, Lederen skulde vel se det nye der var kommet frem. Og ved Dyrskuet Fest i Slotpavillonen i Juni, var vi 3 Mand herfra - 24 ialt fra Amtet, Holdet blev ledet af Bojsen fra Højskolen, begge Dele blev ligeledes gentaget Vinter og Sommer Aaret efter.

I 1908 blev v. vor Opvisning udtaget 5 Mand til at deltage i en Landsopvisning i Silkeborg i Juli, der blev udtaget 70 fra hele Amtet, og havde 6-7 Øvelser 3-4 Steder; men det blev 46 der kom med, deraf 4 fra 26. Kreds (2 af de udtagne - Lederen og 1 til) Holdets Leder var Hansen fra Jonstrup Seminarium (Værløse 34. Kr.) 8 Elever herfra var med. De to fynske blev No. 1 og 2 - Frb. Amt No. 4. Vi fik hver 6 Kr. til Turen og til Ophold i de 4 Dage, vi boede hos private og gav 1,25 pr. Dag.

I 1909 blev jeg bosiddende i Sognet og holdt op med Gymnastik. — Dog i 1917 var der Amtopvisning, hver Afd. skulde stille 1 Hold; men 4 Afd. havde kun 2 Kredse udover Ramløse, som drev G. og det blev saadan; at der kom 10-11 Stk. af forhenværende G. med, saa Holdet blev paa 30 Deltagere. Der var ingen Konkurrence - ingen Pr. - ikke Springbrædt, alt var nu ny dansk Gymnastik.

Men indtil nu er der sket en stor Forandring, - før i gl. dansk - svensk og ny dansk, var det mest staaende Øvelser - gl. dansk dog ogsaa spring; men ingen Smidighedsøvelser, dette er stadig bleven mere og mere brugt, saa nu i 1966, efter hvad man ser i T.V. er det mest dominerende.

Fodbold

I Foraaret 1906 aftalte Gymnasterne at prøve at faa dannet 1 Hold i Fodbold. Vi var saa 2 Mand hos Lærer Hansen i Ramløse og fik lidt Vejledning - han havde i Ferien sat sig ind i Reglerne - om hvor lang og bred Banen skulde være, ligeledes Maalene. Der blev valgt 3 til Bestyrelse og saa blev der

begyndt: - De ældre kunde ikke, med det Boldspil, det var bedre de bestilte noget, naar de var konfirmeret, det var kun Drengestreger at løbe og sparke til en Bold; men der var heller ingen over 22 Aar. Efter Høst indbød vi Vejby til en Kamp - det var vist ogsaa første Aar - vi vandt 1-0, jeg var Maalmand - den eneste Gang jeg har staaet i Maal, havde mere Lyst til at sparke derude, og 1907 havde vi 2 Kampe med Vejby og Helsing, den sidste kunde vi ikke klare - de havde spillet 1 Aar mere end vi, og havde ogsaa flere at tage af. - 1908 havde vi 3 Kampe. Højbjerg vandt vi over - Vejby var os jævnbyrdede og Helsing tabte vi til. Derefter sluttede jeg.

Et Par Aar efter kom Boldklubben ind under 26. Kreds.

I 1966 er Fodbold mange Steder ved at tage overhaand, det er en god Sport; men kun i Fritiden, og med et begrænset antal Kampe. Flere Lande betaler Fantasipriser for egne og udenlandske Spillere, det er hvad man paa dansk kalder - Pip.

Taagerup Møllegaard
i Juni 1966
Carl Jørgensen.

Forsamlingshuset i Ramløse blev bygget af 26. Skyttekreds. Det bestod af en Bygning, øst vest, - altsaa langs med Landevejen. Indgang fra nord. Man kom ind i »Gangen«. Der var en Dør til venstre ind til Salen, en ligefrem, ind til den store Stue. Lidt til højre Trappeopgang til Loft og Balkon. Herunder Trappen »Billelsalg«, - en Dør til at lukke, saa man kunde sidde i Fred. I Døren Billethul, - godt og praktisk indrettet. - Ligefrem den store Stue, 4 Fag bred, Vinduer mod syd. Fra Stuen Indgang til den lille Stue, og derfra igen til Køkkenet, ligesom nu. - Den store Sal hvortil der var to Døre, fra den store Stue, var ca. 18 Al. lang og ca. 15 Al. bred. Balkon over den store Stue, - altsaa mod vest, adskilt fra Loftet, hvor der var en Garderobe. Forsamlingshuset var efter den Tids Forhold godt og praktisk indrettet. - Omkring 1910 blev bygget den lille Sidebygning, hvor der siden har været Indgang.

Lidt efter Aarhundredskiftet blev der valgt en Bestyrelse blandt Aktionærerne, og Skytteforeningen har intet haft med Huset at gøre siden, uden ved Ombygninger.

I 1923 blev der foretaget en Ombygning af Salen, saaledes at den nu gaar nord syd, saaledes som den ser ud nu, - kun Scenen blev først bygget i 1928. Jens Petersen Vejgaard, var Fmd. for Husbestyrelsen, da man skulde begynde. Gdr. Rasmus Kristensen, Ramløse, havde skænket det smukke Billede, der endnu hænger over Scenemuren, og jeg husker Jens Petersen sagde, at det bliver nok ikke til noget, - hvis ikke Ole Munk giver et ordentligt Bidrag. O. Munk skrev sig for 40 Aktier à 25 Kr. altsaa 1000 Kr. Undertegnede 200 Kr. og en Del andre Beboere for hver 100 Kr. og atter en Del andre med 25 Kr., saa det nok kunde klares. Ved 2 Baller, som 26. Kreds afholdt samedes saavidt jeg husker 370 Kr. sammen. Gymnasterne gav en 5-10 Kr., men altsaa som Bidrag, - ikke som Aktionærer, - men det bestemtes at 26. Kreds skulde have Stemmeret ved Generalforsamlinger i Husbestyrelsen. Murermester Laurits Andersen, udførte Murerarbejdet og Snedker A. G. Andersen, Tømrer og Snedkerarbejdet. Nedrivningen af den gamle Sal foretoges af Husbestyrelsen,

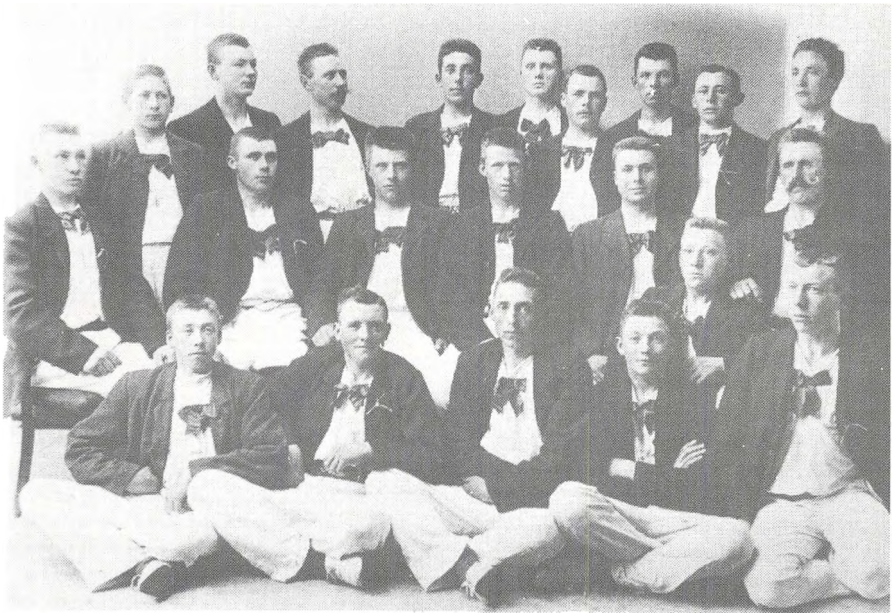
Foredragsforeningen og Skyttebestyrelsen. - Jeg husker den første Dag vi gik derop. Vi havde hver en Madpakke med, og saa tog vi fat. - Selv om vi repræsenterede tre Foreninger var vi som en Familie. Jeg nævner N. J. Nielsen, Ramløse, O. Munk, Ramløse, Hans Andersen, Skærød, Jens Petersen, Vejgd. Hans E. K. Hansen, Ramløse, Carl Jørgensen, Taagerup, Undertegnede var ogsaa fra Skyttekredsen. - Vejassistent N. C. Nielsen fra Helsingø var deroppe om Eftermiddagen, for at vise Overkørsler fra Amtsvejen. I 1928 byggedes saa Scenen, - der blev igen indsamlet enkelte Aktier. Andreas Petersen, Skærød, og Laurits Andersen, Ramløse, udførte Arbejdet. - Ca. 8 Al. øst for Forsamlingshuset, har saa lang Tid jeg kan huske, ligget en Hestestald. Det var en Træbygning med Fladtag. Der var 6 Hestebaase, men den blev fjernet for nogle Aar siden - og er nu Parkeringsplads.

Dilettantforestilling

som Underholdning, paabegyndtes 3-4 Aar efter Aarhundredskiftet. Min Broder, Jørgen Peder, var Fmd. for Kredsen dengang.

Vi Drengene fik Lov til at overvære Generalprøven. - Her opførtes Faste-lavnsgildet, Den tredje, og paa Kastelsvolden, de tre Smaastykker, og hvor vi alle morede os. Musikker P. Olsen, Ramløse, ledede og spillede for dem. Jeg nævner dem jeg kan huske. Hans Chr. Andersen, Skærød, og hans Broder Kristoffer, Oskar Olsen, Skrædder Karl Petersen, Kristen Kristensen, (Gaardskarlen i Brugsen). Af Piger, Ludvigs Anna, Nille Larsen og Marie Petersen Rønnekilde. Senere ledede Uhrmager Godtfredsen, Helsingø, dem nogle Aar. Han var en hel Skuespiller og Fortæller. Jeg nævner nogle der var med i de kommende Aar. Murer Jens P. Andersen, Jens Petersen, Rønnekilde, Hans Larsen, Ramløse, Harald Jørgensen, Niels Nielsen, Kristian Jørgensen, Kristine Martinsen, Johanne Jørgensen, Taagerup, Petra Larsen, Ramløse. Men i Løbet af nogle Aar standsede Dilettanten, og i Krigsaarene 14 - 18, slet intet.

Først i 1919 tror jeg, man begyndte igen, og siden har det været almindeligt at baade 26. Kreds og Foredragsforeningen opførte Stykker. Vi har saa ofte moret os over dem. Grunden er, at vi herude paa Landet har ret let ved at opføre Bonderoller, og jeg syntes ogsaa at Valg af Stykker altid har været godt, altid noget med Handling i. Hvor ofte ser vi ikke i Fjernsynet el. hører i Radio noget forfærdeligt skidt. Snart mest med at rende med andres Koner, lidt Frækhed el. Banden, som i Stedet for at være morsomt, er det modsatte. Det er kun en sjælden Gang vi ser et godt gammelt Stykke af den fornøjelige Slags. - Københavnerne kan i de allerfleste Tilfælde slet ikke magte en Bonderolle, - det er ikke nok at de siger, dæer el. ded el. døv. Dialekten mangler, og alt for mange Ord er vesterbroprægede. Men vi hører ogsaa enkelte af de store f.Eks. Prof. Vilh. Andersen, Rasmus Christiansen, og jeg tænker paa Oplæseren Agent Larsen, Græsted, i Bondedialekt, - det var mesterligt. Af Kvindelige man har beundret, Anna Larsen Bjørner, i Karakterroller, og en Vildkat som den lette og smidige Margueritte Viby, er fortrinlig, ligesaa Hannah Bjarnhof, og af Revyer, Olga Svendsen, ingen kan udslynge en Revyvisse med et saadant Smeld som hun. - Derimod syntes jeg at som f.Eks. Poul Reumert og Johs. Meyer, har meget svært ved at forandre deres Stemmeføring, - man ved paa Forhaand hvordan deres Replikker vil falde. - Ja det var lidt om Underholdning, men andre kan jo have en anden Mening.

Gymnastik fra 1906 med bl. a. senere æresmedlemmer Johannes Andersen og Ole Munk.

Gymnastikbillede ca. 1918 udenfor forsamlingshuset med Ole Munk som leder.

Det var vel i 1919 vi begyndte igen. Skrædder P. Nielsen, Helsinge, var Leder og Sminkør. Det første Aar opførte vi »Nye Tider« og Paa Kastelsvolden. Andet Aar bl.a. »Slægtningene«, Senere bl.a. Under Hammeren, Jo gale-re jo bedre, Tordenvej, En Søndag paa Amager, Min egen Dreng, Pigernes Alfred, Landmandsliv, Feriegæsterne, Gifteri, Tvende Par, To Koner i et Hus, o.s.v. Lærer Hedemand ledede et Par Aar, og Lærer Johansen ogsaa et Aar senere. Senere klarede vi det selv. - Man fik gerne lidt Overskud. Vi op-førte »Under Hammeren« i Helsinge og ligesaa »Pigernes Alfred«. Man lejede Gulv, Tæpper og Kulisser i Naboforeningen. - Bestyrelse og Dilettanter ud-førte Arbejdet. Maler Nicolaj Jensen, Holløse, malede Kulisser. Vi drak en Kop Kaffe naar vi var færdige om Aftenen, og der var altid godt Kammerat-skab.

Salonskydning

Kaldtes i min Barndom ofte Stuebøsseskydning. Det var ikke noget for voksne Folk. - Det første jeg erindrer var da jeg begyndte min Skolegang i Novbr. 1899. Der stod et Par Pæle, slaaet ned i Jorden nede ved Fuglebæk-ken, i Nordkrogen. Der skød Drengene, under Ledelse af Hans P. Petersen, hans Fader havde Ejendommen, Man skød mod Skiverne der hang paa Stol-perne ved den nordlige Side af Grøften, og den søndre Side der var noget høje-re var Dækning. Det varede et Par Aar, saa flyttede de ud hos Lars Sørensen, i Nordkrogen, hvor Niels Chr. Sørensen saa havde Ledelsen. Der fik min Broder Jens Lov at gaa med. Carl E. Petersen, Holløse, gik ud over Mosen, og deltog her i Skydningen. - Efter et Par Aars Forløb flyttedes op til Skærød, hos den senere Sygekassekasserer, Hans N. Hansen, og jeg fik Lov at gaa med. Vi gav 50 Ør. og saa maatte vi skyde 5 Skud om Søndagen, 10 Gange, og sluttede med en Præmieskydning. Der var saa mange Drengede at vi blev delt, over og under 12 Aar. Ved Præmieskydn. fik Murer Laurits Olsen første Præ-mie med 46 Point, og jeg fik 1. Præmie af dem under 12 Aar, ligeledes med 46 Point. Jeg var glad at jeg naaede lige saa meget som de store Drengede, der hav-de gaaet flere Aar. Jeg fik en meget fin Lommekniv, som blev hengemt en halv Snes Aar som mit kæreste Eje, før jeg vilde bruge den.

Men efter en tre Aars Forløb standsede Salonskydn. for Drengede, og kom først mange Aar senere i Gang, ogsaa for voksne. Nu skydes der vel hele Aaret og man faar baade Riffelplader o.s.v. ligesom ved alm. Riffelskydn. Men det var en god Forøvelse for al Skydning.

Geværskydning

Det første jeg erindrer var en Søndag omkring Aarhundredskiftet, mine ældste Brødre skulde ned og være med til at bære Skydehuset fra 300 Al. til 400 Al. Afstand fra Skiverne i Mergelgraven, paa Krogmosegaards Mark. Ban-nen gik syd nord, over Markvejen til Ellemosen. Skydehuset var en gammel Skibskahyt, ca. 5 Al. bred og 5 Al. lang. To Porte mod nord, til at lukke op, en Dør med Hængelaas mod syd til Indgang, og med Fladtag. Paa samme Tid omtrent skulde der være Fest med Travløb og Kapskydn. Travløbet skulde fo-regaa paa Lillegaards Mark. Vi havde en Nabo der hed Henrik Hansen, han kom ned og spurgte om vi ikke gik med op paa Atteshøje, derfra kunde vi ha-

ve Oversigt over Travløbet. Far og vi Dreng gik saa med derop, noget vi ellers ikke maatte. Spændingen om Travløbet var stor. Folk vidste godt hvis Heste der kunde løbe. Der var en halv Snæs Hesté. P. Jørgen Larsen, Aagerup, havde et Par smaa Letlændere, de var sorte. Den ene af dem blev Nr. 1 tæt fulgt af en skimlet tilh. Jens Christensen, Ramløse, de andre kom noget bagefter.

Vi var saa optaget af Travløbet og sad og vendte Ansigterne mod sydøst. - Pludseligt satte et 5 Mands Hornorkester i med »Dengang jeg drog Afsted«, nede ved Pilen, fra Skomagerbakken, efterfulgt af en 6-7 Faner, og en 60 - 70 Skytter med Geværer i Hvil, og syngende med, - et dengang imponerende Syn, som aldrig gaar af Glemme. Saadan var Skik dengang, - før Cyklerne kom - saa blev der aldrig Samling paa dem mere, - kun ved Amtsskydn. holdt man ved ialtfald til Jubilæumsfesten 1917. I 1924 flyttedes Banen ned i Skellet mel. Krogmosegd. og Horsebjerggd. Vi havde 460 Kr. i Overskud fra Dilettanten, som var hvad det kostede. - Arbejdet udførte Skytterne mest selv. - I 16 Aars Alderen begyndte jeg paa den »store Bane«. Vi stod først et Par Søndage nede ved Grøften paa Krogmosegaard, der var kun ca. 75 Meter, derefter et Par Gange paa Vejen, - ca. 150 Meter. - Det var jo alt staaende med Remington 67 Gevær. - Det var forresten bedre til staaende Skydning end 89 reglementær Gevær. Men da vi saa om Efteraaret skulde skyde paa 250 Meter, kneb det med Sikkerheden, selv om den gamle 8 delte Skive var større og lettere at opnaa høje Resultater med, end da den mindre 10 delte Ringskive blev indført. - En af de gamle Skytter som jeg beundrede var gamle Mejeribestyrer Mads Nielsen, som i de 17 Aar han var Mejeribestyrer i Skærød, hørte til 26. Kreds. Han træned sjældent ret meget paa Banen, der var jo et Stykke Vej. - Cykle gjorde han ikke, men ved Kapskydn. ja selv ved Amtsskydn. var han den sikre.

En anden, - lidt yngre, - Karl E. Petersen, Holløse, har nok gjort sig mest bekendt. - Han begyndte som Dreng her i Nordkrogen, ved Salonskydn. og paa sine ældre Dage ogsaa nogle Aar i 26. Kreds. - Ikke saa faa Gange Amtsmester. Ogsaa ved Landsstævner og Østævner, paa Toppen, indtil han rejste til Kanada, hvor han erhvervede en Farm, som han solgte da han var 77 Aar. - Tre af hans Sønner var med i den sidste Verdenskrig. - De to slap nogenlunde fra den, men den ene fik et »Mén« som ikke kan forvindes. - Jeg holdt »Dansk Skyttetidende« i mange Aar. Ingeniør Gerlov, København, var Redaktør, og skrev Vejledninger og Skydeteori. Engang drejede det sig om Kærnelinier og Atmosfæretryk m.m. Karl E. Petersen, tillod engang at retlede ham i Bladet. Gerlov indrømmede straks at C. E. Petersen havde Ret, og tilføjede, at hvad C. E. Petersen ikke ved om Skydning, er ikke værd at vide - han er ligesaa Klog som Dr. Madsen, Randers. - Danmarks bedste Skytte gennem ca. 25 Aar. - Af Amtets sikreste Skytter læste jeg om Købmand Villerup, Hillerød. Han havde engang sidst i 90'erne i 100 Skud (4 x 25 Skud) paa 300 Al. 992 Point (8 syvere og 92 Pletter). Ligeledes blev han ved en nordisk Skydning i København, Mesterskytte for de 4 Lande; men han ophørte ved Aarhundredskiftet. Af andre sikre Skytter var A. Sylvest Hansen, Strø, L. C. Culmse og P. Jensen, Fr. værk. Skomager Andersen, Birkerød, Kaj Petersen, Hørsholm.

Jeg erindrer til Amtets Normalplade 4 x 25 Skud, Rækkefølgen saaledes. Nr. 1 A. Sylvest Hansen 973 Point, L. C. Culmse 969, P. Jensen 45. Kr. 950 Point. - Senere blev det forandret til 3 x 30 Skud. - En Kapskydn. 26. Kreds havde erindrer jeg, - det var til den gamle Skive, den blev lidt ejendommelig. Alle Kredse i 5. Afd. var ret jævnbyrdige med Ramløse. Men ved denne Kapskydn. skød Ramløserne navnlig om Formiddagen, og saa usædvan-

lig godt. Murer Jens P. Andersen 95 Point, min Broder Anders 90, og Carl 87 Point, - og de andre fulgte godt efter. Hans Hansen 16. Kreds skød 88, - ellers laa de længere nede. Der var kun mødt to fra Helsing. - Resten skulde komme om Eftermiddagen. Men de to der var kommet skyndte sig hjem og fik stoppet de andre, - da 26. Kreds havde skudt saa godt at man mente de ingen Changser havde for at klare sig. Naar de ikke var flere deltog de jo ikke i Kapskydn. som jo gjalt Fanepladser til de højeste. - Men Fidusen blev hurtig kendt, og man morede sig lidt.

Frederiksborg Amt og København havde ogsaa engang imellem Kapskydn. - Det var før Østævnerne begyndte. - Københavnerne havde gerne de højeste Resultater, - men Frederiksborg havde flere jævne, saa Frb. vandt gerne Kapskydn. Der var Tjener O. Olsen, han skød et Aar 98 Point og engang 97 Point (gl. Skive). Endvidere A. P. Nielsen, Arne Nielsen, Gerlov, Møller, de laa ogsaa højt til stadighed, internationale, som de var. Ved en Kapskydn. var min Fætter Karl Petersen 38. Kreds, højest her fra Amtet, og fik en Pokal, med 95 Point. Johs. Andersen 26. Kreds havde ogsaa 95 Point. Men 2 Aar efter da vi skød til 10 delt Ringskiver havde vi igen Kapskydn. med Kb., og skød 15 Skud staaende, og da skød Skomager Andersen, Birkerød 135 Point, og slog alle Københavnerne.

Da jeg var 19 Aar vandt jeg den af Kredsen udsatte Riffel, - en 89. De fleste ændrede jo paa Aftræk og Sigtemidler. Jeg henvendte mig til Uhrmager Godtfredsen, Helsing, han var en god Skytte, og en hel Mester til at lave lette Aftræk og Sigtemidler til at skruereguleres; jeg syntes han lavede den udmærket. Da en af de andre Skytter skulde prøve Aftrækket, udbrød han »Den gaar jo bare man peger efter den«. I 1912 vandt jeg Kredsens Mesterskabsskydn. og havde 24 Point mere end Nr. 2, H. P. Svendsen, i 25 Skud staaende. I 1913 kom jeg paa Overbestyrelsens 5 Ugers Kursus paa Vallekilde Højskole. Vi var 52 Elever som skulde være Skyde og Gymnastikledere, - en herlig Tid, og gode Kammerater. Vi havde ogsaa lidt Fodbold og Kurvbold, - det nuværende Haandbold kendtes ikke dengang, lidt Sanglege el. Folkedans og Komandøvelse; ogsaa, men Hovedsagen for mig var Gymnastik. Ved Afslutningen lavede vi en lille Præmieskydn. Jeg vandt en Højskolesangbog husker jeg. Jeg husker den sidste Kapskydn. jeg var med til før Verdenskrigen. Det var med København. Jeg skulde med Niels Bukh, til Gymnastikopvisning i Sorø, samme Dag, saa jeg vilde tidlig ind og skyde. Jeg cyklede til Hillerød Kl. 5 om Morgenen, og med Toget derfra ud til Amager til Skydningen. Den skulde begynde Kl. 8. Jeg var ogsaa parat, men der var næsten ingen kommet saa tidligt. Det var da man begyndte at skyde i Stillingerne. Jeg skulde skyde staaende til Skive 12, Knælende til 13 og liggende til Skive 14. Prøveskud paa Nr. 11. Hver Standplads indrettet specielt til den Skydning der skulde foregaa. Men det gik galt for mig. Da jeg havde skudt Prøveskud, og skulde flytte til næste Standplads, skød jeg til den samme Skive, hvor jeg havde skudt Prøveskudde, - jeg skød en 8, men maatte jo tage mod en 0, da det var forkert Skive. Jeg ærgrede mig selvfølgelig. Jeg havde ellers naaet helt op til Topresultaterne. Jeg var jo blandt 20-30 Aar, og Kampen var ikke saa haard der, som over 30 Aar. Men den Skiften Skive blev hurtigt efter afskaffet, - der var for mange det gik ligesom mig. Det var sidst i Juli 1914, 8 Dage efter kom Verdenskrigen, og Skydningen i Krigsaarene meget lidt. Ingen god Ammunition kunde vi faa, - først da Otterup begyndte hjalp det noget, - der fik vi først en billig Øvelsespatron, - men senere en D Patron der var god, - ligesaa Geværløbene fra Otterup blev gode. Hærens Ammunition blev næsten ikke udleveret under Krigen.

I 1914 blev jeg indkaldt til Soldat. Jeg skulde ud paa Forterne. Jeg kom til Kastrupfortet. Normalt laa der ca. 45 Mand, men under Krigen omtrent 400. Forfærdelig lidt Plads til saa mange. - Kastrupfortet var bygget i 1886 - 87, gammelt og beskidt, da det var stærk Lerjord. Under en senere Indkaldelse, var jeg paa Dragørfort. Rent og behageligt, - nyt Fort. Vi skød kun 30 Skud med Gevær. Jeg blev Nr. 1 i mit Hold paa 92 Mand, og fik en Bog, (Vor sidste Kamp) fra 64, med Inskription, for det. Men Konkurrencen var ikke saa stor, de 80% af Kammeraterne havde vel aldrig haft fat paa et Gevær før. Men hvad vi har spildt af Tid og Kræfter med Geværgreb og Ladegreb, var meningsløst, det var som det var det vigtigste. Ellers skulde vi jo lære at betjene al slags Skyts, - ligefra Rekylgevær til 35½ cm, Krup Kanoner. Til de store Kanoner brugtes 282 pund Krudt, men Projektilet vejer ogsaa 1050 pund. Det er imponerende at skyde med, med det Brag og det Lufttryk. Vi havde 5 forskellige Slags Kanoner paa Kastrupfort, og tre Slags Geværer. Paa Dragørfort hvor jeg ogsaa har ligget, en ny Type halvautomatiske 120 m/m. Vi havde nogle smaa 47 m/m hurtigskydende paa Kastrup. De kunde skyde 12 Skud i Minuttet, var Meningen. Jeg skød 15 Skud paa 1 Minut og 6 Sekundter, og slog den gamle Rekord, med 9 Sekundter, - det var sjov - 5 Mand til at betjene den. Jeg skulde bare sigte og bruge Aftrækkeren, der var som paa en Revolver. De store Kanoner affyres med et Ryk i en Snor, og der er Kikkertsigte paa dem. Dem der staar paa selve Kanonen, staar paa et svært Traadnet, for Trykrets Skyld, og saa Front mod Munden, naar der fyres, - 3 Skud paa 10 Minutter gaar der. 18 Mand til at betjene de største, - og saa var det et Slæb endda. - Omkring da Krigen var forbi og vi skød til Overbestyrelsens Normalplade 3 x 30 Skud, naaede jeg 808 Point, et Aar, - og iflg. Overbestyrelsens Beretning højest her fra Amtet det Aar. - Men saa blev det ikke frit Gevær mere, men reglementær 89 der skulde bruges, og det Gevær har aldrig rigtig passeret mig, - bedre blev det vi fik Hulsigte, - navnlig for dem der maa bruge Brillen, men hvorfor vi skal have det haarde Aftræk forstaar jeg ikke, - det kan jo slet ikke bruges til Finskydn.

Jeg erindrer at Dr. Madsen, Randers blev Verdensmester i staaende Stilling i Paris 1901. - Det var altsaa i 40 Skud. - I den samlede Match, 3 x 40 Skud i Stillingerne, sejrede Konradi Stäheli, Schvejts. Han var vidstnok Verdensmester 7 Gange, - et imponerende Resultat. I 1912 ved »De Olympiske Lege« var han Nr. 1 med 987 Point Dr. Madsen Nr. 2 med 984. I 1914 var der Verdensstævne i Viborg, da skød Stäheli 1049, Dr. Madsen 1026, men en Franskmand René George skød 1059, og blev Verdensmester. - Saa kom den første Verdenskrig, og han blev indkaldt og sendt ud i en fremskudt skjult Post. Han havde til Formaal med sine Finskydningsgeværer at nedskyde de tyske Officerer. Tyskerne opdagede ham, - og da »Røde Kors« senere fandt ham, var han gennemhullet af en Snes Kugler. - Tragisk og sørgeligt.

Det næste Verdensskyttestævne var ved »De Olympiske Lege« i Antwerpen 1920. Der pudsede Amerikanerne dem alle og blev Nr. 1. De havde indført Hulsigte, og i Stedet for knælende, skød de siddende, og skød nærmest siddelæns, - men den Stilling blev hurtigt forkastet igen. Men Hulsigte blev almindeligt. En Amerikaner ved Navn Valther Strokes, blev Nr. 1, og en anden fra U.S.A. hed Fischer, var lige efter.

Aaret efter blev de bedste fra U.S.A. indbudt til Schvejts, til en Match. Nu havde de ogsaa Hulsigte, - og saa var U.S.A. igen slaaet.

Foruden Stäheli havde Schvejts, Lienhard, Hartman og Zimmerman, som var faste Mænd paa Holdet. Hartman satte nogle Aar efter Verdensre-

kord med 1130 Point i en Match. Den stod i mange Aar. - Svenskeren Olle Erikson, og de to Finner Lettinen og Leskinen erindrer jeg ogsaa. Men de sidste 10 Aar har jeg ikke fulgt med mere. Nu er Russerne blandt de bedste, og Geværerne har naaet en Fuldkommenhed der langt overgaar tidligere Tiders. - Den eneste dansker der har gjort sig gældende er vel Ole Hvid Jensen. Jeg har kendt de tre Generationer fra Otterup, gamle Schults, N. Larsen og nu Uffe S. Larsen. Jeg vil ogsaa nævne Sætter Lassen, København. Sin Barndom havde han vidstnok i Gilleleje. Ved Landsfesten i Fredericia 1921, blev en Sergeant Repien, fra Præstø Amt Danmarksmeister. Han naaede et Par Point over Dr. Madsen, Randers. Der var samlet en stor Menneskemængde, og de begyndte at raabe at de vilde se ham. En stor kraftig Mand fra Præstø Amt som hed Leth, fik ham i en Fart op paa Skuldrene, og med en Bemærkning til de omkringstaaende, - »flyt jer saa I Jyder,« for her kommer sjællænderen.

Til Landsstævnet var der fremskaffet et særligt Mønster i sølvtøj, - Landsoldaten med Indskriften 1861 - 1921. Jeg fik en stor Spiseske, - den smukkeste jeg har. Ligeledes til Landsfesten paa Dybbøl 1928, var fremskaffet sølvtøj med »Dybbøl Mølle«, kun til brug til Landsfesten. - Ved en Amtsskydning i Hillerød engang i Tyverne, vandt jeg en 89 Riffel, - men da jeg havde vundet en i Kredsen tidligere, solgte jeg den til Niels E. Sørensen. Ved Besættelsen maatte vi jo aflevere Geværerne til Tyskerne. - Efter Krigen fik vi lidt Erstatning, og jeg købte en tysk Riffel og paasatte »Otterup Pibe«. Den har jeg endnu.

Jeg var med til det 2 Dages Møde paa Ryslinge Højskole, dengang »De danske Gymnastikforeninger« skilte sig fra. Der blev holdt en Del Taler for og imod. Killelose for Adskillelse, og Johan Brydegaard, fra Vallekilde imod. Niels Bukh kom derover den ene Dag men sagde ikke noget, men jeg vidste nok han vilde væk fra Skytterne. Jeg havde egentlig mest Sympati for Johan Brydegaard, der havde arbejdet for baade Skydning og Gymnastik i en Menneskealder, og som for ham var en Hjertesag. Det var vel særligt de »Militære Pyntedukker« med al deres Flitterstads, og den militære Tone i Hæren, der frastødte Gymnasterne. Men det var dog de gamle Skytter der indførte Gymnastik i mange Kredse, selv om det var Højskolebevægelsen der nu raadede hos Gymnasterne. Alligevel var det med en vis Vemod man skiltes det Møde.

Nu saa mange Aar efter tror jeg Udbyrterne kan se, at de vidst godt kunde være blevet sammen, hvor saa Spændingen i Verden fører hen, har vi kun lidt Indflydelse paa. Gymnasterne saa skævt til Skytternes Præmier og Plader, men man løber da ikke med dem til daglig, saadan som med Idrætsmærket, - som man indførte kort efter. Pladerne er jo kun til Erindring for den enkelte, paa gamle Dage. Jeg har flere Gange, selv ved Begravelser, set Folk med Idrætsmærke, - det er smagløst. Kan man ikke hævde sig i Tilværelsen, gør Idrætsmærke hverken for el. til. Kulturen sidder indenfor Jakken, ikke udenpaa. - Jeg har selv set Kristian X, med store Fedtlæderstøvler, naar han var ude at inspicere Forterne.

Kaptajn Randa Bolt, betegnede Skydebanen i Frederiksværk som Landets bedste. Altid Læ. Ingen Sol der gaar mod Skytten, - langt væk fra al Støj, og de skønneste Omgivelser i Danmark, sagde Niels Bukh, med Aaen, de vældige Skrænter og gamle Træer. Lige ved Banen et lille Hus, hvor P. Hansen, boede, der kunde man faa en Kop Kaffe til den medbragte Mad. Saadan var det da jeg som 17 aarig første Gang deltog derinde, og saadan mange Aar frem i Tiden. P. M. Nielsen, St. Hagelse, Formand for 4. Afd., som det dengang hed. P. Jensen Skytternes Representant, og jeg som ganske ung valgt som Gymnasternes. Tidligere gamle Skytter sad hele Dagen og skrev Skydekort og

ordnede Regnskab, og ligesaa gamle Listeførere, sad hele Dagen og skrev. Alt for Venskab og Kammeratskabs Skyld. 18-26 og 45 skiftedes til at vinde, - men det var underordnet hvem der vandt, - det var Sagen det gjalt. Efter Skydn. samlede man paa Hotel Frederiksværk til Præmieuddeling og Fællesspisning og Samvær, - mange Aar de samme gamle Venner, en Dag vi altid glædede os til, derfor blev Afd. Skydn. altid holdt i Frederiksværk. - Først da Salonskydn. kom, skiftedes.

Gymnastik

Delingsførere jeg erindrer siden 1891.

Lars Nielsen, Laugø (sen. Gdr. Valby)
H. P. Hansen, Kagerup (Savværksejer Helsingø)
N. J. Nielsen, Ramløse
O. R. Munk, Ramløse (fra 1903)
N. Nielsen, Ramløse
Valdemar Petersen, Agerup
Fr. Jørgensen, Ramløse
Alfred Larsen, Agerup (sen. Helsingø)
Christoffer Hansen, Ramløse
Valdemar Jørgensen, Agerup
L. Larsen, Skærød (sen. Allerslev)
Helmer Jørgensen, Ramløse
Sigurd Andersen, Ramløse
Bent Hansen, Ramløse
Gunnar Sørensen, Agerup

Kvindelige

Margrethe Larsen, Agerup
Marie Larsen, f. Nielsen, Ramløse
Nora Petersen, Ramløse Mølle
Margrethe Larsen, Skærød
Birtha Larsen, f. Nielsen, Ramløse (sen. Annisse)
Emmy Hansen, Ramløse
Asta Nielsen, f. Hansen, Ramløse
Sigrid Larsen, f. Jørgensen, Ramløse
Jenny Jørgensen, Agerup
Tove Jørgensen, Ramløse
Astrid Jørgensen, f. Henriksen, Ramløse
Grethe Sørensen, f. Serup, Ramløse

Frederiksborg Amts Delingsførerforening blev, saa vidt jeg husker, oprettet Vinteren 1908-09, paa det første Delingsførermøde der afholdtes paa Helsingø Kro. Gym. lærer Boyesen, Frederiksborg Højskole var Leder. O. R. Munk, Ramløse, havde ligesom man gør nu, taget 2 Karle med, Niels Nielsen og mig. Der var en Snes Mandlige Gym., og 4 kvindelige. De stod nede paa venstre Fløj ved Øvelsen. Siden var der gerne to Møder om Vinteren. Et paa Frb. Højskole, og et paa Statens Gymnastikinstitut. Siden, da Slangerup Landbrugsskole, blev oprettet, skiftede vi paa Frb. Højskole og Slangerup Landbrugsskole i mange Aar. - Det var jo nogle af datidens kendte Ledere vi Havde. - En enkelt Gang Niels Bukh. Han kendte kun mig, herfra Amtet, og han lod sine Morsomheder gaa ud over mig, men jeg skal love for at de andre

fik sig en Svedetur de ikke glemte lige straks. Sanglege og Folkedanse har altid været brugt ved Møderne. Paa Slangerup var det gerne 1½ Dags Møder. Karlene overnattede paa Elevværelserne. Pigerne blev indkvarterede omkring paa Gaardene. Vi havde altid nogle Gymnaster med saa der var til Tider et Hundred Stykker ialt. Ved Delingsførerforeningens 20 Aars Jubilæumsfest, som afholdtes i Hjørlande Forsamlingshus i 1928, fik jeg saamænd overrakt en Laurbærkrans. Hansen, Jonstrup Seminarium var den første Formand, senere Valdemar Nelleman fra Espergærde, og P. Christensen, Hellebæk.

Gymnastikballer begyndte da Pigerne begyndte at gaa til Gymnastik. Jeg husker at Pcl. Svend Hansen, Taagerup, spillede Violin for dem. Han fik 5 Kr. for en Aften til Kl. var 2. Vi satte Bukken op saa den passede ham i Højden, og saa satte han Benene paa Plinten, - han havde gerne lange Støvler paa og slog Takt med dem. Naar Karlene gerne dansede i Gymnastiktøj og Sko, syntes han ikke de rigtig kunde trampe i Gulvet. - Vi fik altid Chokolade ud paa Aftenen, - aldrig Kaffe dengang.

Nu er det snart 100 Aar siden, Svenskeren Per Henrik Ling, paa Centralinstituttet i Stockholm, med sine 12 Mænd, - »Nordmandertylvten«, indførte gymnastiske Legemsøvelser til brug for større Hold Gymnaster. Blandt de 12 Mand var Gymnastikinspektør N. H. Rasmussen, København. Han indførte den saa i Danmark, og det var særlig paa vore Højskoler den fik Indpas, - i Modsætning til i Sverige, hvor det nærmest var Militæret der gik over til Systemet. Blandt N. H. Rasmussens senere Hjælpere er Gym. inspektør K. A. Knudsen, København, som har udgivet flere Haandbøger med Timeplaner. Endvidere Jens Ovesen, Ryslinge, Johan Brydegaard, Vallekilde, Ottar Andersen og Illeris, Statens Gymnastikinstitut, bistaaet af vore Højskoleforstandere, blev den bragt ud paa Landet ved Aarhundredskiftet. Det skulde være en Folkesag, for det brede Lag. Sang hørte med, og grim Tale forhindres. Men Sanglege som ikke kostede noget indøvedes. (Jeg væmmes naar jeg i Fjernsynet ser vore Dages Popvræl og vrik).

P. H. Ling kunde andet end lave Gymnastik. Engang var der en stor Fægtekonkurrence i København, og man omsider havde udpeget Nr. 1, rejste en Mand fra Forsamlingen sig og siger til Mesteren. Skal vi to tage en Dyst. Folk kiggede paa ham og tænkte, hvad mon han bilder sig ind, men de blev, for at overvære det med. Men det varede ikke længe før Fægtemesteren opdagede at han intet formaade mod denne fremmede. Han smed Kaarden idet han sagde, »Enten er det Fanden selv, eller ogsaa er det Ling fra Sverige.« Det var Ling.

Da jeg var 11 Aar var jeg til den første Gymnastikopvisning i Ramløse. - Jeg var spændt paa Begivenheden, men der var intet med Præmier, det var ellers noget jeg havde hørt en Del om. Jeg har en ældre Broder, der hedder Anders. Han havde vundet 2 Kaffeskeer, 2 Strøskeer og 2 Toddyskeer samt 2 Pengepunge og et Barometer ved Gymnastik. Han fik første Præmie allerede som 10 aarig. 1. Pr. Aaret efter i Frederiksværk, o.s.v. Som 17-18 aarig var han med et Hold paa op mod 50 Mand her fra Amtet, som var til Gym.opvisning i København, og Lederen, Gym.lærer Nielsen, fra Frederikssund. Vi havde en Landpost der hed Lars Poulsen. Han var Musikker, og kom vidt omkring og spille. Han havde ved en Fest talt med Gymnastiklærer Nielsen, og han kaldte Anders for Amtets bedste Gymnast dengang. Som Dreng sagde man om ham, at naar der var Gymnastik var han ikke til at holde hjemme. Hvis der var Snedriver, red han paa Ryggen af N. J. Nielsen gennem Driverne, - Anders havde kun Træsko paa, N. J. Nielsen havde lange Støvler.

Gymnastikhold fra 1946 m. foreningens fane og tæppet i forsamlingshuset som baggrund af ledere bl. a. Astrid Jørgensen.

Et håndboldhold på idrætspladsen i Skærød med fanen bagved i året 1938 (bemærk også tilskuernes påklædning).

Han kunde forresten ogsaa skyde. Som Soldat blev han Bataillonskytten i Helsingør i 1906, blev saa tillige med de to næsthøjeste, sendt ind paa Skydeskolen i København, hvor 3 Mand fra hver Bataillon i Landet skulde uddannes. Der blev han ogsaa Nr. 1. Han rejste hjemmefra som 18 aarig, og har ikke deltaget i 26. Kreds uden enkelte Gange naar han var hjemme. Det var ham der gav mig Lyst til at gaa til Gymnastik. - Naa men den første Opvisning blev alligevel en Oplevelse, navnlig da Karlene kom ind, - nogle og tyve Mand. Valdemar Petersen, Aagerup, var Fløjmand, sammen med Hans N. Hansen, Skærød. Ved Indmarchen sang de »Se det lyser for vort Øje,« og ved Afslutningen »Nu er Turen sluttet for i Dag.« - Ih hvor kunde de synge, - det var noget andet end høre Skolebørnene. De havde hvide Skjorter paa, det gav hel Appel ved Armstrækningen. Morsomt var det ved Springene, de bedste blev der Klappet for, - jo det var en Oplevelse. Ogsaa Pigerne, med deres korte Kjoler, der kunde synge og springe over Hesten. Jo vist var det sjov, og selv Provstens Sygeplejerske var med. O. Munk ledede alle tre Hold en Del Aar. Vederlag til ham var der aldrig dengang, - det er først i vor moderne Tid det blev indført. Et koldt og mørkt Forsamlingshus. Men vi er mange der skylder ham Tak, og husker hans noble Skikkelse og Optræden, og hans enestaaende gode Komandostemme. Han giftede sig med en af sine Gymnastikpiger. Da Brudeparret var paa Vej til Kirken, skød man med Geværer, for at hædre Brudeparret, det var Skik dengang. Men Hestene blev sky og løb løbsk, og væltede Vognen. O. Munks Svigermoder slog sig fordærvet og døde et Par Dage efter. - Det var sidste Gang der blev skudt.

Da jeg var 12 Aar begyndte jeg at gaa til Gym. Gik saa blandt Drengene til jeg var 15 Aar. Gik saa i et fra 15 til 18 Aar, da der var saa mange Karle. Men ved en Gymnastikopvisning, der blev afholdt i Helsingør, skulde der udtages Gym. til Landsfesten i Silkeborg 1908. For at gøre Holdet større, og vise hvad Kredsen havde blev de 15-18 aarige slaaet sammen med Karlene. Gymnastikinspektør Hansen, Jonstrup Seminarium, skulde lede og udtage Gym. Han udtog 6 fra Ramløse, - Smedens Jens og Alfred, og Karetmager Chr. Petersen, samt os tre Brødre, Karl, Jens og mig. Da Opvisningen af Kredsholdene var forbi, skulde de udtagne have en Træning med det samme. Det gik meget godt. Midt under Spring over lav Plint, - Længdespring i Strøm, lød pludselig Hansens Fløjte. Jeg tænkte hvad nu. Men han gik bare hen og tog min Bror, Jens om Skuldrene, og sagde. Vis dem lige hvordan et Længdespring skal være, - en Klapsalve fulgte efter. Han var godt 17 Aar gammel den gang, jeg godt 15 Aar. - Men mine Forældre syntes vi var for unge, - vi havde Tiden for os. Mine to ældre Brødre tog saa med. Vi fortsatte saa indtil Decbr. 1910, saa blev Jens syg af Gigtfeber, Nyrebetændelse og Hjernebetændelse og døde 9 Dage efter. Jeg ophørte med Gymnastik og anden Adspredelse indtil 1912, da der skulde være »Olympiske Lege« i Stockholm.

De danske Skytteforeninger havde besluttet at sende et Hold mandlige Gymnaster paa op mod 500 Mand, og et kvindeligt Hold, paa op mod 300 Gymnaster derop ved den Lejlighed, som Tak for hvad vi havde faaet gennem P. H. Lings Gymnastik, til den danske Befolkning. Ud til det brede Lag, som en Folkesag for Ungdommen. »Ungdom og Idræt« var et Blad som havde stor Udbredelse dengang, og man opfordrede Gymnaster om at tilmelde sig til Turen. Jeg ved ikke om der blev gjort for lidt fra Ledelsens Side her i Amtet. Oberst Parkov, som altid var Skytternes Førstemand, har jeg aldrig set ved vore Amtsopvisninger eller Delingsførermøder. - Ramløse, Høbjerg, Søborg, Hjølunde, Rørbæk og Horns Herred havde da en Del Gymnaster som jeg

havde ventet. Nogen Udtagelse var der ikke, da det jo skulde være et Udsnit af Gymnastikkens Deltagere. Jeg var skuffet da Amtet kun sendte en 5 mandlige Gymnaster, til den 3 Dages Træning der skulde være i København, og vidstnok kun 2 kvindelige. Men der var gjort mere fra det øvrige Land, 324 Karle, og godt 150 Piger var der, og det blev en god Tur. I Stockholm var vi i en Uges Tid. Det kostede mig smaa Hundred Kroner, men nu ved man hvordan det gaar til.

Man er ikke lige begejstret for det altsammen. Indmarchen og Aabning-en var blandet. Idrætsmændene mødte i deres Sportsdragter, - højst forskel- ligt, selv fra det samme Land. Tykke, tynde, store og smaa sammenblandet. Indmarchen i Alfabetisk Orden, gerne med spredt Bifald fra deres Lands- mænd. Men da det 324 Mand store danske Hold, - hvidklædte enssyede drag- ter, 4 ved siden af hinanden, med Fanen i Spidsen kom ind, blev der stille paa Stadion. Det saa mærkeligt ud med en saadan Styrke, og saa taktfast de kunde gaa. Det var en Folkesag det gjalt, ikke Rekorden. Det blev tit dræbende at se paa de mange omtrent ens Øvelser, - Kun naar man naaede til de endelige Af- slutninger kom Interessen, - og saa er der 20 skuffede for hver 1 der er glad.

Aabningshøjtideligheden glemmes ikke. Efter Velkomsttale og Aab- ningstale, faldt et mægtigt Hornorkester i med Salmen »Vor Gud han er saa fast en Borg«, medens alle stod Ret. Der var dødsstille noget efter, det var li- gesom ingen vilde bryde det uforglemmelige Øjeblik. - Smedeholdet fra Ny- købing Falster vandt Guld i Roning, Fodbold Sølv, efter England. Dr. Mad- sen, Randers, Sølv, efter Stäheli, Schvejts, og den tidligere Verdensmester fra Athen, Bryderen S. M. Jensen, Bronze. Det vil sige der var ingen der kastede ham, men han opgav, da han næsten ingen Hud havde paa Hals og Skuldre, han var ikke vant til den stærke Sol der var i de Dage, saa han var blevet skoldet. Det var ogsaa meningsløst, de maatte brydes i indtil 45 Minutter den- gang. Siden blev det forandret til 20 Min. og saa Dømmerkendelse paa bedste Arbejde. Vores Gym.opvisning blev fulgt med Opmærksomhed. Det var noget helt usædvanligt, da de 324 Mand marcherede ind og istemte med alle fire Vers af » Unge Genbyrdsli i Norden«, saa det rungede langt udenfor Sta- tion. Og ligesaa Opvisningen. Vi stod paa Numre vi Aftenen før havde sat fast i Græsplænen, saa Retningen var enestaaende. Og naar saa stort et Hold laver Armstrækn. el. alle andre Øvelser, og man har jo Tilskuerne noget paa Afstand, saa ser det meget ensartet ud. Vi havde 20 Sæt nye Bomme, Redska- ber og Madrasser. Naar 160 Mand samtidig svinger sig op i Bommene eller springer over Redskaberne, bliver Indtrykket langt anderledes. Vi havde fuld- stændig Tilskuernes Interesse, lige til vi ved Udmarchen sang, »Du danske Mand af al din Magt, syng ud om vor gamle Mor.« Vilhelm Christensen, Skaarup, der ledede, takkede straks efter Indmarchen i en »Raaber«, hvad vi fra Ling havde faaet til Danmark. - Vi havde allerede i København, overværet en Opvisning Niels Bukh gav med sit 24 Mands Hold. Nogle andre Slags Øvel- ser og Spring, end vi var vant at se. Enestaaende, - man fik noget at tænke paa. Dertil kan det altsaa drives.

Frk. Bjørkstens Piger fra Finland, var ogsaa de andre Hold overlegne. Kokkmainen, Finland var Datidens berømteste Løber. De nordiske Landes Brydere var de andre overlegne. Boksekampe var ikke med dengang. Jeg min- des Tovtrækningen. Otte Mand fra hvert Land, nogle ordentlige Bamser, de gravede sig ca. ½ Meter ned i Grusbanen, og laa omtrent vandret hen ad Jord- en. Det varede gerne et Stykke Tid før de naaede hen til Mærkepælen, og hvor Tilskuerne saa larmede. Naar de saa var færdige, smed de sig saa lige hen paa

Græsplænen, og blev liggende som Sild i en Tønde et Stykke Tid. Ja de havde lagt Kræfter i. De andre Idrætsgrene er der ikke meget at skrive om. Kun husker jeg Marathonløbet, - varmt var det, og Løberne var meget udasede og slappe efter den Tur. Men det var jo højtideligt naar de kom op paa Sejrs-skamlen og Nationalmelodierne lød. Niels Bukh var ikke særlig begejstret for Legene. Han sagde engang omtrent saadan. - Det er altfor ulige Kaar. - Amerikanerne finder en stærk Smed, og en tyndbenet Skrædder, saa bekoster Rig-mænd deres Træning flere Aar. Smeden støder Kugler og Skrædderen løber.. Mange overanstrenger sig, saa længe de kan sætte Rekorder, - bagefter lægger de det hele paa Hylden. Smeden skulde løbe og Skrædderen støde Kugler, hvis de skulde have Gavn af det. Det har intet med harmonisk Sundhed at gøre. Cirkusartister har det paa samme Maade. Men det er da bedre end at begynde at skyde paa hinanden. Hvad gavner det et Land med en Bech-Olsen, Thorvald Ellegaard el. Ragnhild Hveger, naar de 100.000 der trænger mere til Idræt, bare staar udenfor Snorene, eller gaar paa Værtshus. Men Spændingen gør at det fortsætter.

I 1913 kom jeg paa Vallekilde Højskole paa 5 Ugers Kursus for Gymnastik, og begyndte saa til November at lede Gymnastik for Karle og Dreng. I nogle Aar ledede jeg kun Karlene, men et Aar den Kvindelige Leder var syg, ledede jeg ogsaa Pigerne. Det var da der var Talbedømmelse, som havde afløst Præmierne. K. A. Knudsens Timeplan saa ud som her er opnoteret, - og derefter gaves saa Karakterer for hele Holdet. Dommerne var gerne længere væk fra, ofte Folk som havde været paa Statens Gymnastikinstitut, Gym.højskole fandtes ikke.

Indmarch med Sang. Inddeling.

A

1. Benøvelse
2. Halsøvelse, Aandedrætsøvelse
3. Armstrækning
4. Sideøvelse
5. Forsideøvelse
6. Rygøvelse
7. Benøvelse

} Lette Øvelser

B.

1. Spændbøjning
2. Hævøvelse
3. Ligevægtsøvelse
4. Sideøvelse
5. Forsideøvelse
6. Rygøvelse
7. Benøvelse
8. Gang, Løbeøvelser
9. Spring og Behændighedsøvelse

} Svære Øvelser

- C.
1. Benøvelse
2. Sideøvelse
3. Forsideøvelse
4. Rygøvelse
5. Aandedrætsøvelse
6. Udmarch med Sang

} Lette Øvelser

Niels Bukh indrettede Øvelserne i Vers. Mange Øvelser i hvert Vers. Og Spændbøjn. lige før Spring.

Skema til Bedømmelse af Gymnastik

Kredsens Navn	Mænd	Kvinder		
	Værdital	Karakter		
Antal Deltagere i Gym. hjemme, af disse mødte (1 Point for hver %)				
Det mødte Holds Størrelse (1 P. for hver Deltager).				
Antal mødte 1 og 2 Aars Gym. og Gym. over 30 Aar.				
1 P. for hver % af Holdet indt. 50%, derover ½ P. for hver.				
Incl. Øv. Form, Frihed, Stil, Bevæg. og Aandedræt	3	3		
Spændbøjn. Form	4	4		
Hævøvelser Form	3	3		
Hævøvelser Kraft	2	2		
Ligevægtsøv. Vanskelighed	1	2		
Side, For, Rygøv. (Øvelse)	4	4		
Side, For, Rygøv. (Kraft)	4	4		
Gang og Løb. Holdn. Form, Spændstigh. Lethed	4	4		
Form og Frihed	4	3		
Spring, Kraft og Højde	4	3		
Nedspr. (Lethed, Form, Sikkerhed)	3	3		
Behændighedsøv. Form, Lethed, Sikkerhed	4	0		
Afslut. Øv. som »Incl. Øvelser«	2	2		
Orden, Valg af Øv. Brug af Tid	3	3		
Øv. Samtidigh. og Takt	4	4		
Liv og Energi i Øvelserne	5	5		
Kvikhed, Lethed, Holdning, Frihed, under Øvelserne	6	6		
Samlet Pointtal:				

Det første Aar jeg ledede blev Ramløse Nr. 1 ved Amtsoverinspektoren i Hillerød med 59 Point. Højbjerg Nr. 2 med 57 Point. Men saa faldt Højbjerg noget tilbage for Karlens Vedkommende. Men Højbjerg og Ølstykke havde i mange Aar gode kvindelige Hold. Søborg havde god Gang i Gymnastik i mange Aar. Ramløse blev Nr. 1 i mange Aar, men saa gik man bort fra Talbedømmelse ogsaa, og fik kritisk Gennemgang af Øvelserne for alle Hold, og saadan er det vidstnok endnu. 69,6 Point var det højeste vi naaede.

Det var godt vi havde et af hele Landet anvendt Skema til Talbedømmelse, det støttede Dommerne meget. Jeg har saa ofte været Dommer, for det meste var vi 3 Mand, ved mindre Opvisninger kun 2 Personer. I 1932 ophørte jeg med al Gym., kun herhjemme lidt Øv.

I 1914 skulde der være Udstilling i Malmø. Industri, Landbrug og I-dræt, ligesom ved de »Olympiske Lege«. Man kaldte det »De baltiske Lege«, da det var Landene omkring det baltiske Hav der deltog. En imponerende Udstilling, navnlig Tysklands, Ruslands og Sveriges Industriudstil. var imponerende. Danmark og Finland, saavel som Randstaterne som dengang eksisterede var beskedne med Industriudstill., men paa Sportens Omraade var Finland godt med.

Overbestyrelsen havde anmodet Niels Bukh, om at lede et Hold mandlige Gymnaster derovre. Jeg husker der var 38 Mand der meldte sig til Udtagelse, som foregik nede paa Vordingborg Seminarium. Der blev udtaget 16 Mand. - Niels Bukh havde en halv Snes af sine gamle Gym. fra tidligere Ture han regnede med at faa med. Jeg var med blandt de 16, og vi trænede saa 1 Uge i Vordingborg. Saa hjem en tre Ugers Tid, saa igen en Uge i Vordingborg. Tilslidst skulde vi saa samles med de gamle, 3 Dage før Afrejsen. Træningen var strengere end vi havde ventet, - men ingen gav op. Men Kritik og Rettelser manglede det ikke paa. Men vi fik lært at se andres Fejl, med et halvt Øje. Jeg havde i et Par Aar gaet og taget Spændbøjninger for at blive bøjelig i Ryg og Skuldre. Det kom mig tilgode nu. Da N. Bukh saa min Spændbøjn. sagde han, den er perfekt, og spurgte hvor jeg havde lært det. Jeg maatte ikke spænde mig for meget, for saa blev jeg afstikkende overfor de andre, og fra den Dag havde jeg nærmest »Vinden paa Ryggen,« derovre paa Ollerup.

Vi havde ellers faaet Manglerne oplæst, og kendte dem til de mindste Bagateller. En havde for kort Hals, En for blød i Lænden. En en Arm der knap var ret nok. To kneb det med Spændbøjn. En bed sig i Læben ved Til-løbet, og en saa for anstrængt ud. Jeg maatte selvfølgelig lægge Brillerne. Vi var derfor noget betænkelige, da vi skulde slaas sammen med »De gamle«. Jeg husker den første Aften, saa siger Bukh. Nu kan I gamle se paa dem her i Aften, de kan nemlig ogsaa lave Gymnastik. Vi spidsede Øren, da vi hørte det, - og lidt efter sige. Svenskerne siger jeg har kun en halv Snes ordentlige Gym., vi skal vise dem noget andet. - Aah, hvor det lettede. Jeg spurgte en af de gamle, Svend Andersen, Horsbjerggaard, Stenstrup pr. Højby, - han havde været med Jens Ovesen, paa Londonholdet, og paa Parisholdet om han ikke troede han blev øm, nu med de strænge Øvelser. Men han svarede. Timesedlen kender vi, og trænet har vi ogsaa. Man skal ikke stille sig op hos Bukken uforberedt. Man spurgte sig somme Tider. Er det alt det Arbejde værd. - Jo det var. Da vi skulde ind paa Stadion, og Bukh kommanderede Ret, - stod han et Øjeblik og tilføjede saa. »Skal vi saa, for gamle Danmark«. Ja saa var al Træthed borte, og vi var klar til at yde vort bedste.

Jeg fik igen Lejlighed til at sammenligne svensk og dansk Gymnastik. Svenskerne syntes stive, og saa havde de ingen smidigheds el. Behændighedsøvelser. Og det var det danskerne viste, samt alle de svære og krævende staaende Øvelser. Derfor var Bifaldet altid paa danskerne Side.

I Sverige var det jo især Officerer, der tit bagefter mødte i Kjole og hvidt, og kaldte Danskerne for Jakkegymnaster, - i al Gemytlighed. Vi var jo Høj-skolefolk, men naar vi stillede op i vores Tricotdragter, og begyndte og vise Gym. var Publikum henrykte. Svenskerne manglede ogsaa meget i Ensartethed.

Jeg erindrer den sidste Træningsdag, før vi rejste til Malmø, tog Bukh hele Holdet hen paa Statens Gymnastikinstitut. Vi skulde træne der. Da hele Holdet var opstillet inde i Salen, med Front mod den Bræddevæg, der er i den ene Ende af Salen, gik han hen ruskede lidt i et Par Snore, og straks vendte Væggen sig, og paa den anden Side var et eneste stort Spejl. Mod det kunde hele Holdet saa i Spejlet se Holdet lave Gym. Vi kunde rette os ind, og se alle Enkeltheder som om vi overværede en Opvisning. - En praktisk Maade at rette Fejler paa.

Ligeledes erindrer jeg at Bukh siger til os, da vi skulde afrejse fra Kb. at vi skulde hen paa Banegaarden og modtage et Hold Sønderjyder, under Ledelse af Johs. Juhl, der ogsaa skulde til Malmø. De vilde nemlig ikke under det tyske Flag, under Indmarchen, og maatte ikke gaa under det danske. Men Bukh havde hos Svenskerne faaet udleveret saa mange Adgangstegn, at der var nok til Sønderjyderne med, til den Uge vi skulde være der. Og de gav Opvisning derovre alligevel. Svenskerne forstod hvad Sagen drejede sig om.

Godt 5 Aar senere, da Verdenskrigen var forbi, traf jeg to af de Sønderjyder ovre paa Ollerup, som Bukh havde bygget, og nu holdt 8 Dages Kursus paa. Det var et Par af de faa, af de 30, der havde været med i Malmø, som tilsyneladende var sluppet heldigt over Krigen. Lederen, Johs. Juhl havde mistet den ene Arm. Men de her to, H. Nissen, og Clausen, kom hen til mig, da de hørte jeg havde været med paa Udstillingen, og vi sluttede os saadan lidt sammen. Jeg var ubetænksom nok til at spørge dem, om de vilde fortælle noget om Krigen. H. Nissen svarede kun, »Det gjalt jo Livet« medens han rystede paa Hovedet. Clausen sagde, »Jeg kan ikke, for Taarer,« - saadan er jeg blevet, om det bliver anderledes ved jeg ikke. Men vi er kommet herover for at blive til Mennesker igen. Ja der er nogle der har lidt - og stridt.

En 14 Dages Tid efter Malmøturen, havde vi en Opvisning i Sorø, og den syntes Bukh gik saa godt, at han udbrød. I skal faa Lov til at komme til alle de Opvisninger jeg er indbudt til. Vi havde nemlig været indbudt til Opvisning i Prag, - men det blev ikke til noget. Faa Dage efter kom 1. Verdenskrig og saa standsede den Slags.

I 1916 var der et Hold paa 16 Karle og 16 Piger til en Gym.fest i Gøteborg. Der var jeg med. I 1920 var der Olympiske Lege i Antwerpen. Bukh skulde lede Mandsholdet. Jeg kom med blandt de udtagne, og var ogsaa med til 8 Dages Træning paa Ollerup, og nogle Opvisninger. Men Bukh forlangte at vi alle skulde blive derovre i de omtrent 2 Maaneder, til Legene begyndte. - Jeg havde lige overtaget min Fødegaard, og jeg syntes jeg daarlig kunde afse saa megen Tid og trak mig tilbage. - I 1923 sendte »De danske Skytteforeninger« et Mands- og et Kvindehold til Udstilling i Gøteborg. Vi trænede 2 x 4 Dage, og havde en halv Snes Opvisninger rundt i Landet. Der var jeg med. Men det vil blive for langt at omtale det. Det vil ogsaa bare blive Gentagelse af hvad jeg før har skrevet.

N. Bukh gav altid Ling Ret i hans Syn paa Gym. og hans Øvelsesstof. Men jeg vil videreføre hans Tanker. Skal der oparbejdes en bedre Bevægelighed i de for stive Kroppe skal de naar de er opvarmede, ved Slag og Sving, ved egen Kraft, el. ved Hjælp af en Kammerat, gaa over Bevægelighedsgrænsen, ellers naar de aldrig videre, og en Mand der er stiv, vedbliver at være stiv. Meget Kommando og Tidsspilde kan undgaaes, ved at gaa fra den ene Øvelse over til den næste, medens man fortsætter Øvelsen. Kommandoen til næste Øv. skal ske under Arbejdet. Man maa give ham Ret.

Jeg fik Lov at lede Amtsholdene nogle Aar, bl.a. Østævnet i Roskilde, Østævnet i Maribo 1927, hvor min Kone var Fanebærer for Pigerne. Ved Landsfesten i Dybbøl i Skanse 5, ledede jeg ogsaa 104 Karle her fra Amtet. Vi kunde ikke klare os i Færdigheder for f.Eks. Præstø og Sorø. De havde saa mange O.D. Mænd at de kunde omtrent samle et Hold af dem. Der gik mange Aar før Frb. Amt sendte Folk til Gymnastikhøjskolerne.

Da vi var i Dybbøl samlede Karle og Piger til fælles Kaffedrikning i Dybbøl Forsamlingshus. Under Samværet rejste vores mangeaarige Medlem af Gymnastikudvalget, Thor Christensen, Kvistgaard, sig, - gik paa Talerstolen. Den hvidhaarede og hvidskæggede Mand fik os til hurtigt at være stille, og udtalte følgende. Ja vi er fra Frederiksborg Amt, og jeg kender jer omtrent alle sammen. - For 40 Aar siden stod jeg ogsaa paa denne Talerstol, men der stod en Gendarm, ved hver af de to Døre der. Jeg maa have sagt noget jeg ikke maatte, for da jeg gik ned, kom de hen til mig og sagde, at jeg skulde være ude af Landet inden 24 Timer, Jeg rejste saa fra Familie og Venner, og har nu opholdt mig oppe hos jer i de mange Aar. - Vi kan sige hvad vi vil, synge hvad vi vil, og Dannebrog hænger paa Væggen. Skal vi synge »Det haver saa nyligen regnet. Det har stormet og pisket i vor Lund«. Jeg blev saa lille. - Godt 10 Aar efter, kom igen en Byge. Lad os haabe det er den sidste.

Før jeg slutter vil jeg lige omtale vores gamle Skolelærer, Hansen. Han kom hertil omkring 1883. Som yngre gik han paa Skydebanen, og var saa Revisor i ca. 25 Aar i 26. Kreds. Nu saa mange Aar efter, kan jeg se, han var en dygtig flittig Lærer. Han havde i mange Aar op mod et halvt Hundrede Børn, i en 3-4 Aargange i Klasserne. Vi gik i Skole hver anden Dag. Man havde spillet Langbold. I 1899 lærte han os at spille Kriket. Vi havde fri ½ Time til Frokost og ½ Time til Middag, og i de 7 Aar jeg gik i Skole var der ikke mange Dage det ikke blev brugt. I 1904 var vi 22 Drenge inde i Frederiksværk, og skulde vise Spillet ved et Lærermøde, - der var 59 Lærere. Min Bror Jens der var 14 Aar dengang var den dygtigste dengang.

I 1904 fik vi en Fodbold, og spillede et Par Maaneder, saa var den sparket i Stykker, - det var for dyrt, - Kriketspillet holdt i 10 Aar. I 1905 lærte han os at spille Hocky. Ellers naar det var varmt gik han med hele Klassen ned til Arresø til Badning, og de allerfleste lærte at svømme. (Det er som om Nutidens Lærerstand er blevet lidt pyldret.)

Før vi fik svensk Gym. var Lærer Hansen altid Dommer ved Gym. opvisninger. Vi hørte heller aldrig noget om at Børnene lærte for lidt i Skolen. Nej, han forstod at lære fra sig.

- Ja det blev temmeligt langt. Men det er over et Tidsrum af 60 Aar.

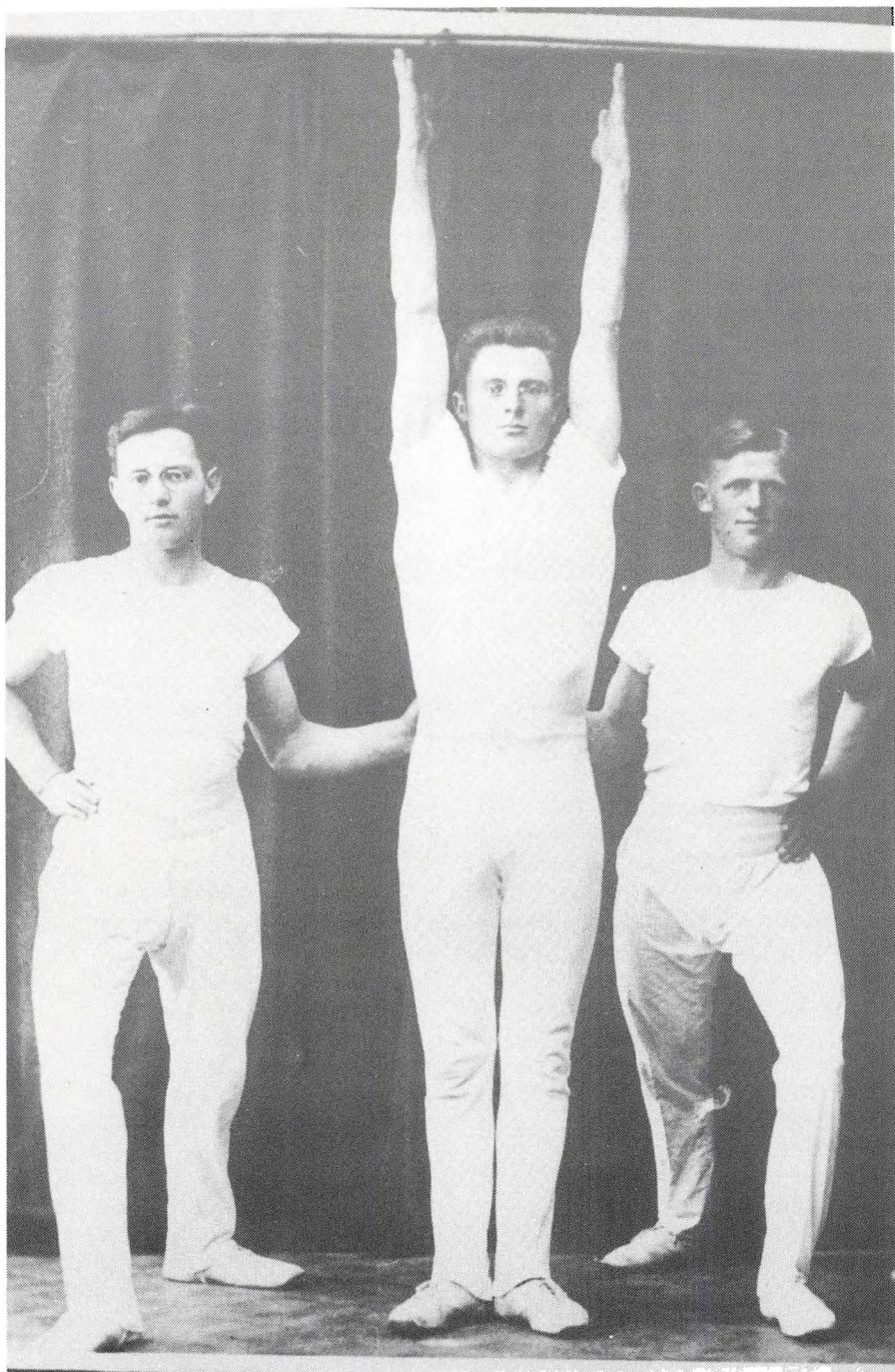
Jeg har 60 Sølvplader og et Par Medaljer. De er jo til Erindring. - Men den bedste Tak er, naar jeg træffer gamle Gymnaster og Skytter, naar de møder mig med et Smil. - Tak for det. - Nu saa mange Aar efter, og jeg ikke er meget værd, maa jeg maaske fortælle. Da det saakaldte Landshold i 1923 trænedes paa Hadsten Gymnastikhøjskole, sagde Forplejningspersonalet, jeg var Holdets Modelgymnast. Og da jeg ca. 1925, engang var ovre hos Niels Bukh, udtalte han ordret. Jeg har gaaet og set saa meget paa Dig Frederik, at jeg ikke kan undvære Dig. - Men jeg foretrak at blive i min Hjemstavn, Ramløse.

Held og alt godt i Fremtiden.

D. 4/10 1966.

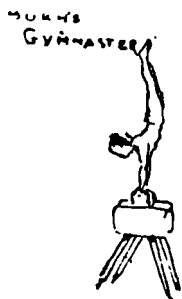
Frederik Jørgensen.

N.B. Gym.inspektør Hansen, Jonstrup, skrev engang. Enten gør N. Bukh for meget, eller vi andre for lidt.

Foreningens vel nok dygtigste gymnast og leder gennem tiderne, Frederik Jørgensen, fotograferet ca. 1921 vistnok på Ryslinge højskole.

Gymnastikpræsentationen i Frederiksværk i Søndags havde hidtil et tairigt Publikum. Artillerikaptein Pedersen, Arresjødal, og Lærer Hansen, Kamløse, vare Dommere. De Fremmede, Gymnastikerne fra 26de Styrtetreds, præsenteredes først under Ledelse af Gaardbestyrer Jens Nielsen, Kamløse. Voltigering var deres Glandsnummer. Derefter præsenterede samme Kreds et Drengehold, hvis Smidighedsøvelser vakte stormende Beundring. Frederiksværkernes Præstationer vare ligesom forrige Søndag fortrolige. Af 26de Kreds fik L. Andersen 1ste Præmie, af Drengeholdet A. Jørgensen; af 4de Kreds Jens Jørgensen. Derefter afholdtes Festsmaaltid.

1921-22

niernes Vedkommende en solid Dygtighed, men — hvor savnede man dog ikke i Smidighedsøvelserne, der for 10 Aar siden vilde have virket imponerende, den Niels Bukhske Lethed og svimlende Fart.

Fra Logen.

Denne lille Artikel kunde med en Under titel godt have heddet:

„Kongen morer sig“,

Thi —

Som man véd, var Kongen og Dronningen i Forgaars Aftes i Idrætshuset og saå Frk. Agnete Bertrams og Hr. Niels Bukhs Elever. Og da Kongen i Gaar Morges vaagnede, kaldte han paa sin Livtjener og sagde: Jeg har aldrig moret mig saa godt som i Aftes. Ring til Overretssagfører Nathansen og sig, at jeg kommer i Aften igen!

Niels Bukh og hans primitive Øvelser.

En stiv Romtoddy efter en Kop Thevand — et Herrens Uvejr efter en Solskinsidyl — saadan virker Niels Bukh og hans Mand, folk efter Frk. Bertram og hendes Damer, Det 20 Mand stærke Hold marcherer ind. I Spidsen Niels Bukh og hans Fanebærer, den samme, der bar hans Flag i Antwerpen, Walter er hans Navn. 2 og 2 i Række gaar Gladiatorerne med nogen Overkrop, kun et Par Benklæder paa, det er det hele.

Saa begynder „Rædslerne“. Det er de Bukh'ske primitive Øvelser, en Radbrækning i et jagende Tempo, en Gymnastik, der faar alle Ledemod til at knage, og alle Muskler til at strammes — en Skærsild, et Helvede. Jeg har ofte før omtalt disse Øvelser. De er en Mesters Værk, simple og dog geniale. Bukh bruger dem som Forberedelse til den egentlige Gymnastik. Ved Hjælp af dem præparerer han de unge Bondekarle, der kommer til hans Højskole i Ollerup. Det er rent ud vidunderligt, hvilke Resultater han naar i Smidighed og Kraft. Det tunge bliver let, det brogede retter sig, det træde afløses af Bøjelighed. Niels Bukh er en Reformator i sin Verden.

Huset stormer og jubler. Kongen er øjensynlig begejstret. Han har netop udtalt et Ønske om at se disse Gymnaster, og bliver ikke træt af at tilklappe dem Bifald. Bukh har en stor Sukces.

Niels Bukh 1ste Gang.

Saa kom det fyldte Hus næsten af Lave af Begejstring, da Niels Bukhs 20 Ollerup-Gymnaster viste deres Præsentationsgymnastik: først rolige fritstaaende Øvelser med en uendelig rig Variation af skønne plastiske Stillinger, derefter sindrigt kombinerede Gangøvelser og saa de vidunderlige Smidighedsøvelser, hvis susende Fart og ubeskrivelige svævende Elegance tog Vejret fra Tilskuerne,

Alt, hvad der findes af malende og bildende Kunstnere i Kjøbenhavn, burde have været ude i Idrætshallen og set det pragtfuldt virkeliggjorte Digt om det menneskelige Legemes Skønhed i Vekslen fra den absolute Hvile gennem bløde, afdæmpede Bevægelser til den vildeste Fart under de største Kraftudfoldelser, som i de følgende Timer med uforglemmelig Virkning prægedes i Tilskuernes Sind.

Niels Bukh 2den Gang.

Som en glædelig Overraskelse marscherede — da Programmets officielle Numre var udtømt — Ollerup-Gymnasterne ind igen med det sparsomme Kostyme (kun korte Jersey-Benklæder og Gymnastiksko), der angav, at det var de „primitive Øvelser“, der stod for Tur. Med den utrolige Fart, som Niels Bukh forstaaer at drive sine Elever op til, og som de paa mirakuløs Maade holder Pusten til, medens vi andre er ved at tabe Vejret bare ved at „se paa“, gik de „Dagens Lektie“ igennem, og Tilskuerne endte paa Begejstringens svimlende Tinder, hvorfra de næppe naar helt ned paa den flade Jord igen det første Par Dage, men — en saadan Opvisning skal jo ogsaa give den Løftelse, der gør Livet skønnere ved Afvekslingen fra Hverdagens trælsomme Slid.

E. A.

Niels Bukhs Skyttegymnaster har det endnu lettere end de Tunica-klædte kvindelige Studenter. Da de kun er iførte ganske korte, tæt sluttende Jerseybenklæder og Gymnastiksko, faar man paa deres nøgne Øverkrop og Lemmer hele det vidunderlige Muskelspil at se, som kommer i Gang under deres „primitive Øvelser“. Men hvilket imponerende Syn! Disse danske Bondegymnaster, som vi alle med Ære kalder dem, er den levende Virkeliggørelse af den antike Diskoskaster i Botanisk Have, Apoxyomenos i Ørstedsparken og alt, hvad skønt vi kender fra den græske Skulpturs Guldalderperiode. Og se saa den Lethed, de udfolder, naar de flyver gennem Luften i Smidighedsøvelsernes Saltomortaler og Araberspring. Bonde-Gymnaster!

Ramløse d. 9/6 1967.

Min første Tanke da jeg læste denne Bog var at jeg ikke var berettiget til at skrive i Bogen nu. - Men naar jeg ser hvad min Farbroder Frederik skriver, kan jeg ikke lade være, med at fortælle, om den Oplevelse jeg, - og jeg haaber mange med mig, - havde i 1948. Jeg begyndte allerede i Maj og skrive over til Ollerup, for som gammel O.D.er fra Sommeren 1942, vidste jeg, at Niels Bukh gerne tog med nogle Elitegymnaster paa Turné om Efteraaret. - Jeg havde først spurgt Formanden for 26de Kreds, dengang Købmand L. P. Larsen og de øvrige Bestyrelsesmedlemmer om de vilde være med og arrangere det, og det vilde de gerne, de syntes det vilde være en Oplevelse, saa jeg brevvekslede flere Gange med Niels Bukh.

I Juli var jeg til Elevmøde derovre sammen med min Søster Sigrid, ogsaa O.D.er, der fik jeg snakket rigtigt med dem. De skulde paa en Norgestur i Rutebil og kunde saa give nogle Opvisninger paa Rejsen op eller hjem. Jeg skrev flere Gange og sidst i August fik jeg det sidste Brev, hvor Turen var fastlagt og vi i Ramløse kunde have dem den 4. September. - Den tredie var jeg hos L. P. Larsen for at hjælpe til med Borddækning, de skulde have Mad deroppe alle sammen, naar de kom i Bilen, vi havde faaet en Kalvesteg hos Slagteren, - hver Person fik ellers kun for 1,25 Kr. om Ugen af Kød og Flæsk, da alt endnu var rationeret efter Krigen, og de forskellige Bestyrelsesmedlemmer og jeg selv havde lavet Æblekage til Dessert.

Den samme Aften havde de ringet fra Ollerup derhjem for at høre om alt var klart hos os, de havde talt med Valdemar eller Axel, jeg var jo i Ramløse. - Nu haabede vi kun paa Tørvejr den næste Dag, saa Opvisningen kunde foregaa ude paa Idrætspladsen. - Dagen kom med Graavejr, - jeg cyklede om Formiddagen til L. P. Larsen for at hjælpe til med Middagen. - Og ved 1 Tiden kom Bilen, med Niels Bukh, Arne Mortensen og syngende Gymnaster, det var et dejligt Øjeblik for mig. - Efter Middagen kom Niels Bukh op i Stuerne og jeg glemmer aldrig, da han hilste paa Frederik. - »Men det er jo Frederik, sagde han, - og se disse to Mænd, - før saa dygtige og raske - nu syge begge to, - jeg saa til en anden Side med Taarer i Øjnene - det var gribende og se.

Da Kl. nærmede sig 15 og Opvisningen skulde til at begynde, skete det, jeg havde frygtet mest, det begyndte og regne. - Jeg saa for mig selv, den lille Sal og saa Karlens Spring! - Men det gik godt, vi havde Opvisning baade Eftermiddag og Aften. Efter første Opvisning kørte vi hjem til mit Hjem i Aagerup, hvor de ogsaa skulde bo om Natten. - De havde skrevet om ikke Arne Mortensen kunde bo, hvor Niels Bukh boede, da Niels Bukh var delvis lammet i højre Side efter en Hjerneblødning om Sommeren. Han var i et mægtigt Humør da den store Rutebil kørte ind i Gaarden derhjemme. - Efter Aftensmaden kørte vi til Opvisning igen i Forsamlingshuset, hvor der atter var fuldt Hus, - og bagefter sov de hjemme i Aagerup. - Næste Dag da de havde spist Frokost, kørte de til Ramløse, hvor alle Gymnasterne samledes igen - og de kørte syngende mod Frederiksværk, hvor den næste Opvisning skulde være. Jeg blev staaende til jeg ikke kunde se Bilen mere, en dejlig Oplevelse rigere og jeg vil, til min sidste Stund, med den dybeste Ærbødighed og Tak ære Niels Bukh's Minde.

Tak til 26de Kr. for at jeg maa skrive her - alt godt ønskes I i Tiden der kommer.

Jenny Jørgensen, Ramløse
forhen Aagerup.

Ogsaa jeg vil prøve at nedfælde nogle Erindringer i denne Mindernes Bog, og hver især af os har sikkert mange af dem igennem de mange Aar som Medlem fra man som Dreng begyndte paa Fodboldbanen og op igennem Aarene. Jeg tror Ramløse Boldklub blev oprettet omkring 1906 som en selvstændig Forening, paa Rishøjgaards Mark ud for Ramløse Mølle var vor første Bane, hvor Køer og Heste om Dagen sørgede for at Græsset blev holdt saa nogenlunde nede; men en Skovl var et nødvendigt Redskab at have ved Haanden, inden vi begyndte Spillet. Det blev mange forskellige Steder i Sognet vi i Aarenes Løb har spillet paa inden den Kommunale Bane ved Skolen blev anlagt omkring 1938. Jeg husker ikke naar Fodboldklubben ophørte som selvstændig Forening; men maaske andre som skriver i denne Bog kan oplyse Aarstallet da den ophørte og kom under 26. Kreds.

Min første Tid i Bestyrelsen under den første Verdenskrig varede kun til den 1/6 1915 da jeg blev indkaldt til Militærtjeneste. Da Krigen i 1914 brød ud var Arbejdet inden for Foreningen gaaet rent i Staa, de fleste aktive Medlemmer blev indkaldt til Militærtjeneste, det blev en lammende Tid for vor Forening. Der kom vel efter det første Chock lidt gang i Arbejdet igen, men da jeg forlod Foreningen den 1/6-15 som nævnt og var borte fra Sognet i flere Aar kender jeg ikke meget til denne Periode.

oplevet er sikkert. Fri, Fri lød det paa vore Læber og aldrig mere skal vi opleve en bitter 9. April mere og saa maa vi haabe at det danske Folk kan vokse op til at det vi nu har faaet maa blive til Lykke for hele vort Folk og gamle Danmark.

Søndag den 18. September 1949 afholdtes Jubilæumsfest i Forsamlingshuset med godt 100 Mennesker om de festligt Pyntede Borde. Jubilæet var en Mærkedag for Foreningens 70 Aars bestaaende og ved denne Lejlighed var der flere tilstede som kunde huske da Skytteforeningen blev stiftet og vi lyttede spændt til hvad de kunde berette fra dengang. Der var fem som vi udnævnte til Æresmedlemmer (vistnok Foreningens første):

Parcl. Lars Peter Andersen, Lundebjerg,
Gdr. Peter Hansen, Skærød,
fhv. Amtsformand Søren Hansen, Slangerup,
Gdr. Ole Munk, Ramløse,
Niels J. Nielsen,

tilstede var ogsaa Amtsf. nuværende Formand Inspektør Ladefoged, Birkerød og Formanden for fjerde Hovedkreds, Otto Jørgensen, Frederiksværk. Aftenen sluttede med Dans.

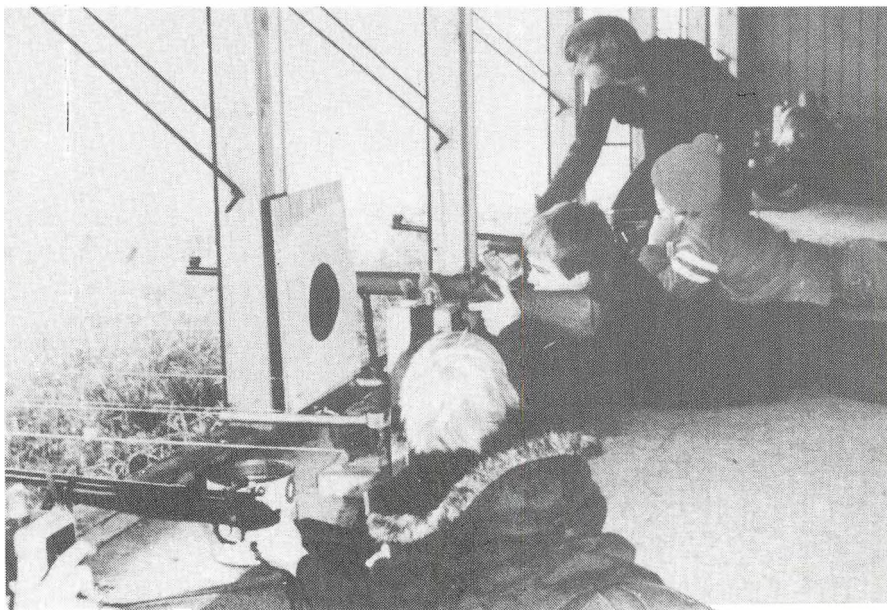
Ved en smuk og Stemningsfuld Fest, Lørdag den 25. August 1951, indvies en ny Fane, initiativet til Køb af denne havde Foreningens Unge Medlemmer taget og ved en Indsamling i Sognet havde de skaffet 1043 Kr. og udover Penge til Fanen blev der et Beløb som blev brugt til det store Skab, hvor nu Foreningens Præmier og Pokaler opbevares. Det første Søm i Fanen blev slaaget i af Amtsformanden, Folketingsmand Ladefoged, Birkerød, der derefter talte for Kongen. Det andet af undertegnede med en tale for Fædrelandet, det tredie af Amtsraadsmedlem Niels Nielsen, Skovgydehus, der talte for Flaget. Ved det efterfølgende Kaffebord havde flere Talere ordet bl. a. Kristoffer Hansen, L. Nielsen Hørsholm (S.B.U.) Johs. Hansen, Huseby. Kommis Sigvald Larsen, aflagde Beretning for indsamlingen.

Nu har jeg Nedfældet en Del erindringer, hvilket jeg har været glad for at faa Lov til og dermed vil jeg slutte med Ønsket om at alt maa gaa godt for vor Forening frem i Tiden, som det har gaaet hidindtil, og at en Sund og en

dygtig Ungdom maa fylkes i dens Rækker og at Sammenhold altid maa være vor Styrke til Gavn for os og 26. Kreds.

Ramløse 28. Juni 1967

Lars P. Larsen.

Et billede fra foreningens 50 m. skydebane i nordkrogen med skytter og instruktør Finn Kock Hansen i funktion.

Ja, jeg vil gerne fortælle om mine Oplevelser i 26. Kreds og i Frederiksborg Amt. Det var nok Frederik Jørgensen der fik vakt min Interesse for Gymnastik fordi han selv gik saa stærkt ind for Sagen, der er vel ingen som har betydet saa meget for 26. Kreds, indtil nu, som han har, han døde 15. Oktober 1969 »æret være hans Minde«.

Jeg begyndte at gaa til Gymnastik da jeg var ca. 10 Aar, og da jeg blev konfirmeret begyndte jeg hos Karlene som Fr. Jørgensen ledede, det var i den Tid da Kredsholdene blev talmæssigt bedømt ved Amtsupvisningerne og vi var i mange Aar Nr. 1 her fra Kredsen, og det var Oplevelser som satte Interessen vældigt op, det var store Hold vi havde og der blev aldrig skubbet nogen ud selv om der var Pointberegning. I 1926 blev det sidste Østævne med Pointberegning afholdt i Roskilde, jeg havde den fornøjelse at blive udtaget til Amtsholdet som Fr. Jørgensen ledede, vi blev Nr. 6 og sidste hvorimod Pigerne her fra Amtet blev Nr. 1, ledet af Else Rasmussen, Sigerslevvester.

Aaret efter var der Østævne i Maribo, der var jeg igen med paa det udvalgte Hold fra Amtet, vi var ca. 24 paa disse Hold. Festen blev holdt i 2 Dage i Bangs Have, vi var indkvarteret i Horbelev paa Falster for een Nat.

I 1928 var der Landsfest i Dybbøl Banker, det var en stor Oplevelse at være med, vi var ca. 120 Karle, Fr. Jørgensen ledede ogsaa dette Hold. I Efteraaret 1928 var jeg paa et 4 Ugers Delingsførerkursus i Ryslinge, jeg skulle saa lede Drengegygnastikken her i 26. Kreds, Fr. Jørgensen holdt op, og Alfred Larsen fra Aagerup (senere Nejlunge) skulde lede Karleholdet, jeg ledede Drengene nogle Aar og et enkelt Aar ogsaa Pigeholdet, senere overtog jeg ledelsen af Karlene og Valdemar Jørgensen, Aagerup havde været paa Kursus, og ledede Drengene, jeg syntes at jeg fik megen glæde af at lede Karlene, vi blev saa godt sammenarbejdet at det blev en fornøjelse at lede den Gymnastik.

Der var altid Kritik ved vore Amtsupvisninger og den bedste Kritik, synes jeg var engang at Kritikerne skrev »Et saadant Arbejde maa bære Frugt« og den Frugt vi talte om dengang var jo, at vi mente, at igennem øvelsesvalg og maade at lede paa, synge vore Nationale Sange, kunne paavirke Deltagerne i god retning, saaledes styrke Karakteren og Viljen til at holde ud og gennemføre det man begynder paa, give Livsmod, styrke interessen for Fædrelandet, og gøre Kroppen smidigere, det var jo næsten udelukkende Landmænd med haardt Arbejde, vi havde paa Holdet her. Give dem en rank Holdning og en fri optræden, og jeg mener endnu at det er rigtigt, og er blevet bestyrket i denne Tro ved at se den slappe Holdning, de saakaldte »avancerede« indtager, de der ikke gider være med i »Rotteracet«, ikke een af disse gaar rank og maalbevidst.

I 1935 var der Landsstævne i Ollerup paa Idrætshøjskolen, der var til dette formaal lavet et stort Idrætsanlæg »Volden«. En Lærer ved Grundtvigs Højskole, Vagn Christensen skulde lede Amtsholdet herfra, han havde samlet Hold, men rejste saa og kunne ikke fortsætte, jeg fik saa overdraget Ledelsen af dette Hold, ca. 110 Mand. Jeg tror ikke det var særligt godt det jeg fik ud af det, men vi fik alle en god oplevelse ved en vellykket National Fest, der dog blev generet af en del Regn, ved en saadan Fest er den samlede Indmarch vel nok det vanskeligste, men ogsaa det festligste, og alle Ledere havde været til instruktion forud paa Ollerup hos Niels Bukh.

Den næste Periode hvor jeg kom med i Arbejdet igen var under den næste Verdenskrig Aaret 1944. Tyskerne regerede da Landet og med dette styres indførelse var der mange ting som var lammet for vort Arbejde. Skydning var totalt forbudt alle Geværer maatte afleveres saavel Salon som 8 mm Rif-

fel, men saa prøvede vi om Luftbøsse ikke kunde holde træningen ved lige. Om den kunde det, for de rigtige Skytter ved jeg ikke, jeg tror ikke de var saa ivrige de manglede vel nok knaldet; men vi var ikke saa faa der øvede os med dem, vi havde Kapskydning med Annisse, som vi vandt og deltog ogsaa i Amtsskydning i Hillerød, hvor vi vistnok blev Nr. 4 og fik en Pokal.

Et lille Intermezzo paa Vejen hjem fra denne Skydning var at to Skytter som kom paa deres Cykler blev standset af en tysk Patrulje, idet der jo var Vaabenforbud og de troede da de saa disse to Cyklistere med Gevær paa Nakken at de var galt paa den, men da de saa efter grundig Eftersyn saa at det bare var Luft fik de Lov at køre videre.

Festligheder som Bal var det ogsaa svært for, idet vores Dilettant maatte afvikles paa to Søndage, da vi ikke maatte være i Huset længere end til Kl. 21. Jeg husker da vi gik hjem stod Solen højt paa Vest Himlen - før den tid var det vel mest almindeligt at vi saa den i Øst, naar vi gik fra Bal.

Det var en svær Tid under Krigen, men endelig fik den da ogsaa Ende 5. Maj 1945, den lykkeligste Stund, da vi om Aftenen den 4. Maj i Radioen hørte at Tyskerne havde Kapituleret. Jeg kan ikke beskrive dette Øjeblik i Ord, men at det hører med til noget af det bedste og lykkeligste vort Folk og Land har

I Sommeren 1971 var der Landsfest i Holstebro og jeg fik lyst til igen at opleve en Landsfest, og kørte til Holstebro, og jeg blev ikke skuffet det var en storslaaet arrangement som virkede ualmindeligt godt. Gymnastikken havde jo ændret sig noget, men vore Gymnastikskoler har stadig et virkeligt godt program, at enkelte Hold virkede helt forkert, er en sag for sig, jo det var en god oplevelse efter 36 Aars forløb . . .

I en Aarrække var jeg i Amtsbestyrelsen jeg husker ikke nøjagtig fra hvornaar men omkring 1930, det var da Amtsbestyrelsen blev udvidet med et Idrætsudvalg, jeg var en del Aar i det Udvalg og en Tid ogsaa Formand, det var Haandboldens Barndom i D.D.S.G. & I. I Gymnastiktimerne havde vi her spillet lidt i Forsamlingshuset med ganske lette Bolde, uden nogle egentlige Regler. Jeg havde lært det i Ryslinge, men det blev snart mere almindeligt, men kun udendørs, paa Amtsbasis holdt vi mange Kursus og uddannede Dommere og ledere og vi begyndte at arrangere Amtsturnering med ganske faa Hold, der kom saa efterhaanden faste Spilleregler og udviklet sig, frem til i Dag.

Da jeg var i Bestyrelsen og Formand for 26. Kreds blev der kun dyrket Fodbold med Drengene paa Græsmark, her paa Lillegaard, jeg ledede den Fodbold, den voksne Fodbold var der en Boldklub til at tage sig af. Naar jeg ser Haandbold og Fodbold kampe »græmmes jeg« ved at se hvordan man dyrker »Stjerner« man holder nøje regnskab med hvor mange Maal, den eller den scorer og man taler om Topscorer, og den der scorer bliver klappet, krammet og kysset, og opfører selv en vild Krigsdans. Ja, men er det da ikke stadig eet Hold, har alle ikke samme andel i et Maal, er Bolden ikke netop bragt til den der er bedst placeret paa et bestemt tidspunkt? det er sikkert en antik betragtning men saaledes føler jeg det.

Med hensyn til Fri Idræt eller Atletik gik vi stærkt ind for den i en Aarrække og naede mange gode Resultater, vi havde i flere Aar vores Idrætsplads paa Gdr. Niels Jørgensens Overdrev i Skærød, det er der hvor der nu er Industrikvarter, det var et stykke Jord som ikke rigtig egnede sig til at dyrke og derfor laa med Græs, det var et ret ujævnt areal og altsaa en meget primitiv Idrætsplads, men min Erfaring er, at Idrætsanlæggets Standard ikke staar i et bestemt forhold til det udbytte deltagerne faar ud af deres Idrætsinteresse,

Folkedansere i året 1937 i Ramløse forsamlingshus med Laurits Olsen som musiker.

»Eventyr på fodrejsen« i Ramløse forsamlingshus med bl. a. Niels E. Sørensen, Peter Nielsen, Agerup og Laurits Olsen, musiker, år 1928.

men fremgang maa der til og jeg ser med megen tilfredshed paa det arbejde der gøres i 26. Kreds i Dag for at faa Klublokaler og Idrætshal.

Idrætsmærket gik vi stærkt ind for, og mange tog Idrætsmærket Aar efter Aar, 26. Kreds var den Forening som procentvis har flest Idrætsmærkeprøver.

Jeg var efterhaanden blevet Formand for Amtets Idrætsudvalg og jeg prøvede at faa gang i Fri Idræt rundt om i Amtet og kørte rundt til Kredsen og agiterede for og instruerede i Fri Idræt gennem Idrætsmærkearbejdet, Helsing - Valby - Ll. Værløse og Ramløse var de steder hvor det gik bedst.

Naar man dengang skulle ud til Gymnastiktræning paa Amtsholdene, var det jo altid pr. Cykel, ogsaa naar jeg kørte ud og instruerede i fri Idræt, enten det var i Hillerød eller Frederikssund og det var dengang vi paa Landet holdt Fyraften Kl. 18, hvor langt kan man i Dag køre paa Cykel, til Sportsarrangementer?

Skydning har vel betydet mindst for mig paa grund af medfødt Øjenfejl duede jeg ikke til det. Der var ogsaa den ting, at jeg altid har set paa Skydning som en Idrætsgren, men det var der voldsomt røre om i nogle Aar, og det var ikke den rigtige indstilling at have, Skydning skulle være Idræt, nej det skulle bruges som et forsvarsberedskab og dyrkede man Skydning, var det af nationale og forsvarsmæssige grunde, det blev jeg belært om ved et Landsmøde, afholdt af D.D.S.G.&I. i Aabenraa, Skydeudvalget skulle have ny Formand og havde opfordret Hærens øverstbefalende paa det Tidspunkt Generalløjtnant Erik With, til at modtage dette Formandskab, han gik ind for det og holdt en stor Tale om at nu skulle Skydningen blomstre til gavn for gamle Danmark, og det skulle være til et reelt Forsvar, og ikke alt det pjat som Gymnasterne snakkede om, alt det med en sund Sjæl i et sundt Legeme, og deres nationale Sange, det var det rene vaas og Barnemad. Det var en besk en at sluge for mig, som netop var gaaet stærkt ind for de synspunkter som han talte nedsættende om, og jeg blev saa gal som jeg vel ikke har været det siden, jeg bad omgaende om Ordet da han var færdig, og jeg brugte al min Talekunst, og for det meste diplomatiske Vendinger, til at fortælle ham, at den indstilling ville Gymnasterne ikke tolerere og hvis ikke der var godt Klima for Gymnastik og Idræt, kunne vi godt melde os ud og gaa over i de Danske Gymnastikforeninger. Fhv. Indenrigsminister Arth Jensen var dengang Landsformand, og han glattede ud saa godt han kunne og sagde »jeg maa i nogen grad give Christoffer Hansen ret men!« og saa en intetsigende frase.

Her i Amtet havde vi siden nogle Forhandlinger om at sammenlægge de to afdelinger, men det førte ikke til resultat, og der er jo stadig 2 Amtsforeninger, De danske Gymnastikforeninger og D.D.S.G.&I.

Naa ja det var altsaa et uddrag af det jeg har oplevet i mit arbejde for det der optog mig saa stærkt i min Ungdom og i de første Aar efter at jeg var blevet selvstændig, og jeg ved hvad der kræves af dem der skal holde Arbejdet i gang, og mit haab og ønske for 26. Kreds skal være at der stadig maa være Ledere og Bestyrelser der kører Foreningen i et Spor som kan virke til at faa det bedste frem hos alle deltagere.

Lillegaard, Ramløse d. 15. Marts 1972
Christoffer Hansen

Efter at have læst i Bogen om de ældres Beretninger, er det jeg har oplevet ikke meget i forhold til dem, men jeg vil prøve at skrive lidt om mine oplevelser i 26. Kreds, jeg begyndte at gaa til Gymnastik i Ramløse Forsamlingshus da jeg var ca. 10-11 Aar under Alfred Larsen, Nejlinge ledelse og senere under Christoffer Hansen, Lillegaard, og fortsatte efter at jeg var konfirmeret paa Karleholdet, den gang var der ingen varme i Salen, saa det var koldt inden man kom i gang, men varmen kom hurtigt naar man havde løbet noget rundt i Salen, vi havde et godt sammenhold med lederne og nogle dejlige Aftener. Højdepunktet var naar vi skulde til 4 Hovedkredsopvisning det var paa Hotel Arresø i Frederiksværk, da det var i 1932-33-34 var det en begivenhed man saa hen til. Amtsgymnastikopvisning var dengang om Sommeren og det var i nogle Aar paa Ørby Bavn hvor jeg var med en gang, i 1935 rejste jeg fra Sognet og siden har jeg ikke dyrket gymnastik i 26. Kreds.

I 1929-30 spillede jeg Fodbold det var paa Lillegaards Græsmark, der var Fodbold for drenge, de voksne spillede i en Boldklub oppe i Skærød paa Agerholm Mark, da Boldklubben gik ned først i trediverne kom Fodbolden ind under 26. Kreds jeg mener det var i 1934. Banen blev senere flyttet til Niels Jørgensen's Mark, det er der Industrikvarteret er nu. I 1940 blev den saa flyttet til Ramløse By, hvor Kommunen havde planeret og lavet en fin Bane, det var noget helt andet at spille paa, vi kom saa med i Turneringen under S.B.U. i B Rækken, det er det samme som Serie 4 og 5 i dag. Fra 1935 til 39 spillede jeg ikke for 26. Kreds, da var jeg ikke hjemme, efter at være kommet hjem i 39 begyndte jeg at spille igen, men saa kom anden Verdenskrig i September og jeg blev genindkaldt som Soldat og var inde til Jul, hvor jeg blev hjemsendt med Soldatertøj, vi var som sagt blevet tilmeldt Turneringen, det var enkeltturnering dengang, vi begyndte om Efteraaret 1940 og vi klarede os godt vi blev Kredsvinder efter omkampe, idet fire hold stod lige, det var Frederiksværk, Hundested, Græsted og Ramløse, vi vandt først over Frederiksværk 3-1 og saa over Græsted 5-0, der er en kamp i Turneringen, som jeg husker godt, det var kampen i Hundested, da det var under Krigen kørte vi dengang paa Cykel og da vi havde modvind, storm og regn var det en haard tur, vi kom for sent og ikke samlet, da de første kom, sagde en af Hundested-spillerne, kommer I, og jeg svarede, ja selvfølgelig kommer vi, de havde vist ikke meget lyst til at spille, men Dommeren fløjtede op saa snart vi var kommet, vi var vist ikke mere end syv Mand til at begynde med, saa de havde nær løbet os over ende, men med tiden blev vi da fuldt Hold, det var ikke det stærkeste Hold vi havde, der var tre reserver paa, da banen var af sort sand, og der var store huller, så vi var baade sorte og vaade, da kampen var forbi, men humøret var godt vi havde vundet 7-5, vi vandt som sagt Kredsen og skulde spille Kredskamp i Lillerød mod Taarbæk, det kunde vi ikke klare, Taarbæk var meget bedre, jeg tror nok at vi tabte med 7-0. Taarbæk blev senere Sjællandsk mester.

Da jeg var blevet selvstændig i 1939 havde jeg efterhaanden ikke tid nok til træning, saa jeg holdt op at spille Fodbold i Efteraaret 1941. Det blev dog til flere Kampe i fyrrene paa old-boys Holdet. I 1940 blev jeg valgt ind i Bestyrelsen, og var kasserer og formand for skydeudvalget i to Aar, jeg gik saa ud af bestyrelsen paa grund af for lidt tid.

Det blev skydningen jeg kom til at arbejde mest med, da jeg godt kunde lide at skyde, begyndte som Dreng, vi skød i et par Aar med Salonriffel paa 50 m om Sommeren, det var sidst i tyverne, men saa holdt det op da der ikke var nogen til at lede os. Fra midt i trediverne og op til sidst i trediverne, var der ik-

ke megen skydning i 26. Kreds, da den lange bane, dengang var den 250 m, til dels var kaseret. I 1939 begyndte vi at skyde lidt paa 50 m, der var ikke mange skytter, men vi var til Amtsskydning i Stenholdt indelukke, om Vinteren skød vi paa 15 m i Forsamlingshuset, det var vist nok første gang. I 1942 begyndte vi saa paa den store bane, vi flyttede markørgraven ned hvor den ligger nu, og huset op til vejen, da alt arbejdet var uden moderne hjælpemidler var det et stort arbejde, den var ikke rigtig færdig, da vi begyndte at skyde, vi blev saa standset igen da kuglerne gik ind i Tibirke Bakker, saa maatte vi lave den store vold som kuglerne kunde gaa ind i og siden har det gaaet godt. 1943 blev 250 m lavet om til 200 m saa maatte vi flytte huset igen, der ned hvor det ligger i dag, vi var kommet godt igang skulde ud til to Kapskydninger Søndag den 29. August, da Tyskerne overtog magten, vi maatte saa aflevere alle Riflerne, kom saa igang at skyde med Luftbøsse, og dem brugte vi saa til Krigen var forbi 5. Maj 1945. Efter at Tyskerne var ude af Landet, skulde vi saa til at skyde igen, men der var jo ingen Rifler, vi fik saa fat i nogle gamle Tysker Rifler, som de havde efterladt, de skød ikke særligt godt. I 1946 fik vi saa de svenske Rifler, det var et Laan, de skød meget bedre, men der var mangel paa Patroner, saa det var ikke hver Søndag at vi havde noget at skyde med.

Den største begivenhed jeg har været med til er Landsstævnet i Odense 1947, jeg var udtaget af Amtet sammen med fire andre fra Ramløse til at skyde, det var ikke særligt godt det jeg skød, men jeg fik da en præmie i hurtig skydning, vi var ogsaa ude at se paa de andre idrætsgrene, det var en stor oplevelse og et minde for Livet.

1948 kom Feltskydningen, det gik vi meget ind for, takket være Tage Andersen, som gik alt for tidlig bort »ære være hans Minde«, han havde arrangeret nogle gode ture til Vedersø, hvor jeg var med to gange, det var en oplevelse at gaa ude i klitterne og skyde ud mod Vesterhavet.

Først i halvtredserne skulde Svenskerne have deres Rifler tilbage, vi fik saa lavet de Tyske Rifler om, det er dem de skyder med i dag, bare med store forbedringer.

Markørgraven var efterhaanden ved at falde sammen, saa vi maatte støbe nye mure og vi udvidede den saa til 4 Baner, det var i 1964. Skydehuset var ikke godt og tidsvarende, saa vi lavede et større og bedre i 1966, begge dele fik vi tilskud til fra Overbestyrelsen. I 1967 holdt jeg op, da havde jeg været i Skydeudvalget i 27 Aar, deraf 6 Aar som Formand.

Det var lidt om mit arbejde og oplevelser inden for 26. Kreds. Jeg siger Tak, for at skrive her i Bogen, og ønsker alt godt i Fremtiden.

Ramløse d. 1. Marts 1973

Henrik Pedersen
Hvilehøj

I 1930 begyndte jeg 12 Aar gammel at spille Fodbold paa Præstegårdens Mark i Ramløse, det var Forpagter Hald Petersens sønner der samlede os til det ædle Spil. Boldklubben spillede i Skærød men flyttede i 1932 til Ramløse men det kneb noget med Tilslutningen saa jeg spillede både paa Drengeholdet og de voksnes Hold. Året efter var Boldklubben opløst jeg spillede lidt i Højbjerg, men i 1934 begyndte 26. Kreds Fodbold og Haandbold paa Agerholm Mark i Skærød, Christoffer Hansen var Formand og havde en Karl som var Delingsfører fra Ollerup, han ledede Haandbolden og Poul Sørensen, Taagerup Fodbold, og fik samlet et Hold jeg husker vores første Kamp, det var mod Annisse II Hold, vi tabte med 4-0, men blev snart bedre. Ved et stævne kort efter vandt vi over deres I Hold med 1-0. Aaret efter kom jeg med i Fodboldudvalget. Jeg var leder af et Drengehold som trænede med stor energi og naede mange gode Resultater, og som blev stammen paa vores I Hold som klarede sig fint i fyrrerne. Samme Aar fik vi vores første Omklædningsrum, det var af Træ, der var 2 Rum, det blev bygget ved frivillig Arbejdskraft og kostede 120 Kr. I 1937 fik vi bane paa Niels Jørgensens Mark i Skærød ved Sofus Jensens Skov, nuværende Industrivarter, og vi flyttede Omklædningsrummet derop, og der blev det til i 1940, da vi flyttede det til den af Kommunen anlagte Plads ved Ramløse Skole, i de Aar spillede vi ikke i Turnering men nøjedes med privatkampe og at deltage i Stævner med Omegnens Klubber.

I 1940 kom vi med i S.B.U. og allerede det første Efteraar blev vi Kredsvindere og det var vi flere gange om Efteraaret. Turneringen var delt Foraar og Efteraar, men om Foraaret kunde vi ikke klare os, det var jo i Krigens Aar og vi cyklede altid de sidste Krigsaar var drøje, vi kunde ikke faa Cykledæk og havde altid Lappegrejer og masser af Baand med, til at snøre om dækkene, men ingen gav op. Jeg husker at vi skulde til Hundested, en af spillerne lappede Cykel til vi skulde afsted, men en halv km fra Ramløse, punkterede han igen, han rev Dæk og slange af og kørte de 40 km til Hundested og Retur paa fælgen.

Vi havde i de Aar et godt Hold, spillede i B Rækken og i 1943 spillede vi os op i A Rækken, og kunde sikkert have klaret os, men den 29. August overtog Tyskerne hele Magten, vi skulde den dag stille med 4 Hold, 2 Senior, 1 Drengehold og Old Boys, men det hele gik i staa det Efteraar og i 1944 var det yderlig skærpet og jeg tror nok vi saa vidt jeg husker spillede en Nødtturnering med de nærmeste Klubber. Den Sommer arrangerede vi en Idrætsuge med Fodbold, Haandbold og Atletik og den første Aften vi spillede paa Idrætspladsen var det tyske Politi (Gestapo) paa Skolen og arrestere vor gamle Lærer O. Johansen, vi var rasende men Magtesløse. Da Krigen i 1945 var holdt op, blev det ikke bedre med Transporten lige med det samme, men naar vi skulde langt væk til Kreds kampe, kørte vi i Lastbil med Generator det maatte vi ikke og Vognmanden turde ikke køre ind til Byerne. Jeg kan huske vi skulde til Frederikssund og spille mod Skibby (vi vandt 4-0), der blev vi sat af ca. 2 km fra Byen, og gik saa resten af vejen, men i løbet af et par Aar blev det bedre og vi fortsatte paa mere normal vis.

Vores gamle Omklædningsrum var jo ikke mere tidsvarende og ogsaa noget defekt det blev solgt paa Auktion for 150 Kr. og vi fik stillet 2 Rum til Raadighed i en Udbygning til Skolen, hvor der blev indrettet Omklædningsrum med Toilet og Bad, det blev lavet ved frivillig Arbejdskraft og der havde vi saa lidt trange men dog gode Forhold.

Fodbold gik med noget svingende Resultater da det altid kneb med at stille 2 Hold Senior, men vi blev da Amtsmestre indenfor F.A.S.G.&I. ved at

vinde over Lyngbe med 5-0, men et godt arbejde med Drengene gav Resultat og giver bedre tilslutning, og i Foraaret 1954 naaede vi det bedste Resultat hidtil, idet vi blev Kredsvindere i B Rækken, efter Omkamp med F.I.T. Hillerød, vi vandt med 4-3 over Birkerød Kostskole med 3-2, over Holbæk (Røde Stjerne) med 1-0 og mødte saa Næstved paa Roskilde Stadion i Finalen om Sjællandsmesterskabet og der var mange Tilskuere fra Ramløse, det var Næstveds gamle Divisionsspillere og dem kunde vi ikke klare, vi tabte med 3-1. Vores Hold var: Jørgen Petersen, Kjeld Nielsen, Arne Sørensen, Sigurd Andersen, Sigvald Larsen, Jørgen Olsen, Holger S. Petersen, Tage S. Petersen, Kai S. Petersen, Johannes Petersen, Kai Hansen og Reserve Mogens Jørgensen. Resultatet gav øget interesse og siden har der været stigende Tilslutning til Fodbolden. Efter den sæson spillede jeg med paa Old Boys Holdet nogle Aar. Old Boys Hold har der været de fleste Aar siden 1940.

Haandboldspillet i 26. Kreds startede ogsaa i 1934. Det var Damerne som spillede og der var god Tilslutning og deres første Spilledragt var hvid Bluse og halvlang rød Nederdel, saa der var sus i Skørterne og de klarede sig fra Starten i Kampe mod de omliggende Klubber, det var ved Stævner de spillede men i løbet af nogle Aar oprettede F.A.S.G.&I. Turneringer i Haandbold, hvor Damerne deltog med gode Resultater, samtidig kom Herrerne i gang og vi havde nogle drabelige Dyster med Helsingø, Valby, Søborg og Værløse, men gennemgaaende gik det bedst for Damerne, de kom ogsaa hurtig i gang med Haandbold for Piger.

Haandboldbanen var jo ved siden af Fodboldbanen og var ikke det bedste men sidst i fyrrerne blev der anlagt Baner syd for Fodboldbanen, og det gav bedre forhold med større Tilslutning og at der blev arbejdet godt med Piger og Drengene, gav det Resultat at Ramløse fra ca. 1960 har været en af de stærkeste Klubber i Amtet og indenfor S.H.F. har naaet meget fine Resultater men det kan andre bedre skrive om.

Gymnastikken deltog jeg i fra 1934 - 1942, og der var stor Tilslutning. Det var i Forsamlingshuset, og der var noget koldt. (Træningsdragter kendte man ikke dengang). I de første Aar ledede Christoffer Hansen og senere Valdemar Jørgensen, og de skulde nok sørge for at vi holdt Varmen, et af de sidste Aar inden Krigen var vi begyndt at fyre, for at faa lidt varme i Salen, men da Krigen kom, kunde vi ikke købe Koks, og en Sommer var vi en 12-15 Mand, der en Søndag mødte op og skar Tørv i Ellemose, som vi saa fyrede med om Vinteren.

I 1937 begyndte vi at træne til Idrætsmærket, og som Træner i Atletik havde vi Ernst Nielsen fra Hillerød, som i mange Aar ydede en stor Indsats i Frederiksborg Amt. Fra vi startede og gennem aarene har Ramløse deltaget i Konkurrencer og Amtsmesterskaber og opnaaede mange fine Resultater, og flere deltagere fra Ramløse har deltaget paa Amtets Hold ved Landsstævnerne.

Saa flyttede Gymnastikken fra Forsamlingshuset til Skolens Gymnastiksal, hvor der var bedre Forhold og nogle Aar efter kom Badminton med i Forningens Arbejde. Skydning deltog jeg i da vi kom i gang efter Krigen, men det blev ikke til ret meget, jeg var med en del gange til Feltskydning i Jægerspris og det var udmærkede Ture. Vi begyndte ogsaa paa Fugleskydning i Forsamlingshuset, men flyttede saa til Arresø paa »Hovgaardens« Mark, det var et dejligt Sted, og der var altid stor Tilslutning og det gav nogle Penge i Forningens Kasse, hvad der jo altid er brug for i Arbejdet.

Dilettantkomedie eller Amatørskuespil som det kaldes, har der hvert Aar været i Foreningen, jeg kan huske i 1940, der var Forestillingen blevet udsat af forskellige Aarsager, vi havde opført Stykket en gang, og næste Forestilling var Tirsdag den 9. April, men den Dag blev Danmark besat af Nazityskland med Soldater, Flyvere og hele Krigsmaskineriet, og der blev indført total Mørklægning, saa det blev aflyst, men vi fortsatte Aaret efter og har gennem Tiden spillet mange Stykker. Christoffer Hansen, Karl Larsen og i de senere Aar Orla Larsen, har været Instruktører til de fleste.

I 1958 trak jeg mig tilbage som Aktiv efter de sidste Aar at have været Formand for Foreningen, men naar man altid har haft Lyst til Idræt og har Børn som er aktive og ledere i Foreningen følger man jo stadig med, og det har været en Fornøjelse at se den fremgang der i de senere Aars Udvikling har gjort at der er bygget mange Huse i Sognet og Tilflyttere kommet til, og mange af dem er aktive og Ledere i Foreningen og det er glædeligt, for der er brug for det, med den store Tilslutning af Børn og voksne, som er med i de forskellige Idrætsgrene.

Mange siger jo nu at Ungdommen af idag, ikke vilde have været med under de forhold som vi havde i Begyndelsen og under Krigen, men det tror jeg de vilde, for i Aar Maj 1973, har Foreningen indviet en Idrætshal med Omklædningsrum, og i Efteraaret har Skytterne indviet et nyt Skydeanlæg og et stort Skydehus begge Dele bygget ved frivillig Arbejdskraft, saa sammenholdet og Kammeratskabet er der ikke noget i Vejen med, og det haaber jeg ogsaa at det maa være i Fremtiden.

Tak for 40 Aar i Ramløse Idrætsforening, 26. Kreds.

Skærød 30/12 1973

Johannes Petersen

Helt fra lille af har jeg hørt meget om 26. kreds, som det jo dengang hed, min far: Marius Henriksen var jo en meget aktiv skytte gennem mange år, så derfor var det vel, at jeg selv begyndte at gå til gymnastik i 1932 og har været med til det lige siden. Jeg kan huske mange gode opvisninger som vi var med til rundt omkring, både som barn og voksen, dengang foregik det jo i forsamlingshuset, nu er det jo ganske andre faciliteter at gymnasterne har, men jeg har jo selv været med i udviklingen, både som gymnast og leder.

I 1946 og 47 ledede jeg småpigerne, så havde jeg en pause hvor andre trådte til, men i 1954 begyndte jeg så igen, og denne gang for at blive ved til 1975.

Det var jo stadig småpigerne jeg tog mig af, men allerede i 1954 var der så mange, at der var to hold som så kørte nogle år, men der var jo en mindre størrelse som gik hjemme hos mor og kedede sig når de store tog afsted, og derfor i 1958 begyndte vi så her i kredsen med gymnastik for helt små piger, og det kan nok være at de mødte op, nogle havde naturligvis mor med, og det var kun hyggeligt at have dem siddende i hjørnet mens de små boltrede sig med lette øvelser og sanglege, og selvfølgelig var de da også med til opvisning.

I årene indtil 1967 havde jeg så tre hold hver vinter, så overgav jeg det store hold til andre, for så begyndte det såkaldte »puttehold« og det ville sige både piger og drenge i alderen fra 3-6 år, (min yngste deltager var 2 år og 8 mdr., en gæv gut), og det var nogle herlige stunder jeg havde med alle de små, minder som altid består.

Den største oplevelse mens jeg ledede gymnastik var da jeg tillige med 3 piger og 4 drenge fra kredsen, var med i K.B. hallen til D.D.S.G. og I.'s 100 års jubilæum, 10. feb. 1961, vi skulle illustrere da børnene begyndte at dyrke sport år 1906. I gamle dragter og med bold og sjippetov optrådte vi i ca. 5 min., måske ikke lang tid, men ih, hvor var det spændende, selveste kongen så på os.

I midten af fyrrerne blev der startet sommergymnastik for damer, i begyndelsen de lidt ældre, men snart kom de yngre også med og der har været mange store hold, mange vil sikkert stadig mindes vore »konefester«, også det hold har jeg haft den glæde at lede i mange år.

Foreningens årlige dilettant, som det dengang blev kaldt, har jeg også været med til i mange år, det var altid gode stykker der blev opført, og med de gode ledere der var, havde vi altid succes, og har også været udensojns at vise vores kunnen på »de skrå brædder«.

Der er jo sket mange forbedringer gennem alle de år, når man tænker tilbage på da vi spillede håndbold på en græsmark i Skærød og så nu hvor der er anlagt baner med lysanlæg, og hvor omklædningshuset med de to rum nu er dejlige store rum i den smukke hal, men trods primitive forhold, så var der altid et godt sammenhold og kammeratskab, vi dyrkede idræt og sport fordi vi kunne lide det, og måske gjorde »de mørke år« i fyrrerne deres til det store sammenhold.

Når jeg i tankerne går tilbage til de mange år jeg har fået lov at være med i arbejdet i kredsen, så kan jeg kun sige at det har været en dejlig tid, som jeg aldrig vil glemme, og mit håb må være, at der stadig er nogle der vil arbejde for de unge, både på banerne og i hallen, så der stadig må være stor tilslutning til 26. kreds.

Tak for de mange år i Ramløse idrætsforening

Astrid Jørgensen

23. maj 1978.

»Pigernes Alfred« ca. 1932 med bl. a. Frederik Jørgensen, Christoffer Hansen.

»Stodderprinsessen« med bl. a. Tage Andersen, Helge Petersen, Nøjsomhed, Johannes Petersen, Bent Hansen og med Harald Hansen som sufflør.

30 år har denne mindebog vandret blandt nogle af vore mest aktive medlemmer indenfor vor gamle 100 årige forening. Det har været en oplevelse, at læse de beskrivelser, om det virke der igennem tiderne har været. Jeg vil nu forsøge at give mit bidrag.

Som så mange andre drenge, var det fodbolden, som trak, og viste min interesse, jeg mindes mit første møde med en fodbold, det var da man havde fodboldbane ved forbrændingsanlægget i Skærød, en aften, sneg jeg mig ud for at se de voksne spille, jeg stod bag et af målene, og da en af de granvoksne Karle, affyrede den ret store kugle, ramte den mig lige i »solar plex«, så jeg så både sol og måne, det tog dog ikke lysten fra mig. Klubhuset kan jeg huske, nærmest et træskur »med småsten på gulvet«, var anbragt ved den lille gran-skov (Sofus Jensen's), men det var nu først, da banen ved skolen i Ramløse blev etableret, at jeg fik lov, til at rende til fodbold, gamle støvler et par numre for store, og godt skæve, det var lykken.

Om vinteren gik vi til gymnastik i forsamlingshuset m. bl.a. Christoffer Hansen som leder, tiltrods for den lidt kolde temperatur i salen, blev det til mange gode timer med gymnastik.

Det var vel nok i krigens år, når vi skulde ud og spille fodboldkampe, kneb det jo med transporten, og jeg husker en sommer vi skulde til Blistrup, det skulde foregå pr. cykel, og det blev undervejs et forrygende torden og regnvejr. Johs. Petersen, Skærød var leder, min cykel punkterede, så jeg måtte anbringes bag på Johannes's cykel, men det gik fint, bortset fra at kampen blev aflyst, banen stod under vand; men det var jo også en oplevelse. Årene gik, fodbolden var stadig min interesse, indtil den frie idræt, atletik var ganske godt igang, folk som Hans Lassen, Nandi Kardos m. flere, prægede denne idrætsgren, og fik også gjort mig interesseret i dette. Det var nærmest de forskellige løb distancer, samt længdespring. Igennem flere år havde vi mange konkurrencestævner m. bl.a. Helsing, Valby, Græsted og Værløse, ved Amtsstævnet i Hillerød, vistnok 1948, vandt Ramløse de fleste dicipliner. Spydkast var Hans Lassen meget suveræn i igennem flere år. Ligeledes deltog vi i såvel Ø- som landsdelsstævner, hvor bl.a. turen til Vingsted var en stor oplevelse; idag har de unge, jo større mulighed for at komme ud på sådanne ture, men det var ikke tilfældet dengang.

I 1957 kom jeg med i bestyrelsen som repræsentant for fodboldspillerne, hvor jeg sad i fodboldudvalget, og det var vel nok på dette tidspunkt, at jeg fattede min interesse for lederarbejdet, det skulde i hvertfald vise sig i de følgende 15-20 år. Johs. Petersen var på dette tidspunkt formand, og der var et vældigt godt og inspirerende samarbejde, bestyrelsesmøderne blev holdt i en hyggelig og afslappet atmosfære, med en god stillingtagen til det sportslige og økonomiske problemer. Aftenen sluttede jo med kaffebord og hjemmebag, samt nogle gode gamle historier.

I 1960 påtog jeg mig formandsposten for 26. Kreds, og det blev så næste trin med mange interessante opgaver, såvel sportslige, materielle og administrative opgaver. Sportspladsen ved skolen var på dette tidspunkt ved at blive for trang, og ved forhandling med sognerådet, fik vi stillet i udsigt, et ret betydeligt jordareal ved Søkrøvej. 1962 kunde vi fremsende en skitse til forslag og placering af nye fod- og håndboldbaner, og med enkelte rettelser, kunne vi fremover roligt, se udviklingen og medlemstilgangen i øjnene.

Den næste opgave, der ventede, var placering af et klubhus, på det nye areal, og det viste sig at være en hård nød at knække, mange ønsker og tegninger blev udført, utallige møder i byggeudvalg og bestyrelse var en realitet;

det var økonomien og det endelige tilsagn, fra det gamle sogneråd, som manglede. Der skulde gå nogle år, før man fik oprejsning, for det man havde kæmpet for, men så blev det også til den nuværende Hal, bygget på frivillig arbejdsindsats med økonomisk støtte fra den nye storkommune. Knud Seerup afløste mig i denne periode, og med en dygtig og ihærdig indsats fik han dette op at stå, ligesom alle der håndværksmæssigt lagde et kæmpe arbejde for denne sag.

Kun nogle få år gik, før jeg igen tog mig af fodbolden, der på dette tidspunkt var i bekneb. 1974 afløste jeg igen Knud på formandsposten. Det var ikke ligefrem lykken. I forhold til den første periode forekom det mig, at meget var blevet anderledes; Stillingtagen til de forskellige gruppers problemer, blev vanskelig gjort, af megen stor uenighed, i særdeleshed om det økonomiske. Grupperne var hver især blevet store, og det kneb i mange tilfælde, at forstå hinandens problemer. Alle afdelingerne arbejdede godt, men fællesskabet, havde ligesom fået et skub.

Som årene er gået med de gamle Idrætsgrene, fik vi i 1962, Badminton Klubben med indenfor foreningen, og som idag, er en af de store afdelinger.

Dilettant, eller om man vil, Amatørkomedie, interesserede mig meget, der var jo tradition for dette, som der tidligere er beskrevet i denne bog. I Vinterhalvåret skulde der gerne løbe en forestilling af stabelen, hvor foreningens medlemmer mødte flittigt op. De medvirkende havde det meget fornøjeligt, og uden en virkelig god »holdindsats« kunde sådanne arrangementer ikke gennemføres, jeg har selv optrådt på de skrå brædder, men det blev nærmest som Instruktør, jeg fik lov at muntre mig. I 1958 opførte vi en revy, som blev meget festlig. Jens Juul, Helsingø, som på dette tidspunkt ellers var ophørt, som instruktør, fik vi hjælp fra, nærmest en afpudsning af spiller materialet, og det tror jeg, hver især havde godt af. Året efter opførte vi »Tre mænd i sneen«, det følgende År »Du spørger min dreng«, som for mig er den største oplevelse jeg har været med til, Rune Block, som Frederik d. VII og Astrid Jørgensen som Grevinde Danner, skønne melodier og sange, jo det var noget Publikum kunde lide; stopfyldte huse. Andre stykker, »Husmandstøsen«, »Livet på Hegnsgaard«, Nyboders Pris«, og »Flådens raske gutter«.

Andre store opgaver har man siden taget op, hvor jeg navnlig hæfter mig ved »Jeppe på Bjerget«, med Hans Erik Larsen som alle tiders »Jeppe«, der kunde de have lært noget på det kgl. teater.

Som årene er gået, er der sket en meget stor udvikling i vor Sogn, mange nye Ansigter er at finde i foreningens rækker. Det har hidtil været muligt, at finde frivillige ledere til at påtage sig de opgaver, idrætten har brug for, spørgsmålet er vel stadigvæk, kan vi fortsat få de unge til at forstå den idealisme, som er en meget væsentlig faktor i idrætsarbejdet.

Igennem disse mange år i foreningen har jeg haft mulighed for at træffe mange gode sportskammerater, med den rette indstilling, til samarbejde, og det vil være mit ønske, for vor snart 100 årige forening, at der fortsat må herske en god ånd, med et godt kammeratskab, således at der fortsat kan udfolde sig et sundt og virksomt idrætsliv.

Ramløse d. 1. Jan. 1979.

Orla Larsen

Jeg vil gerne sige R.I.F.'s bestyrelse tak fordi jeg har fået lov at skrive i mindebogen, og skal efter bedste evne nedfælde nogle af mine erindringer fra den tid, jeg har været medlem ca. 29 år.

Jeg kom til Ramløse som 8-årig i 1950 fra Frederiksværk, og havde aldrig haft nogen forbindelse med en idrætsforening. De første jeg mødte i min ny by var to drenge, der begge spillede fodbold (det var Jørgen Petersen fra centralen og Hans Erik Larsen, min senere svoger), så det varede ikke længe, før jeg selv var meldt ind og begyndte at spille. Dengang spillede vi ved skolen og havde omklædning i et skur. Vi drenge spillede altid fodbold, foregik det ikke på banen, spillede vi ved gadekæret på Søkrovej (det var ikke få gange vi måtte hente bolden i gadekæret).

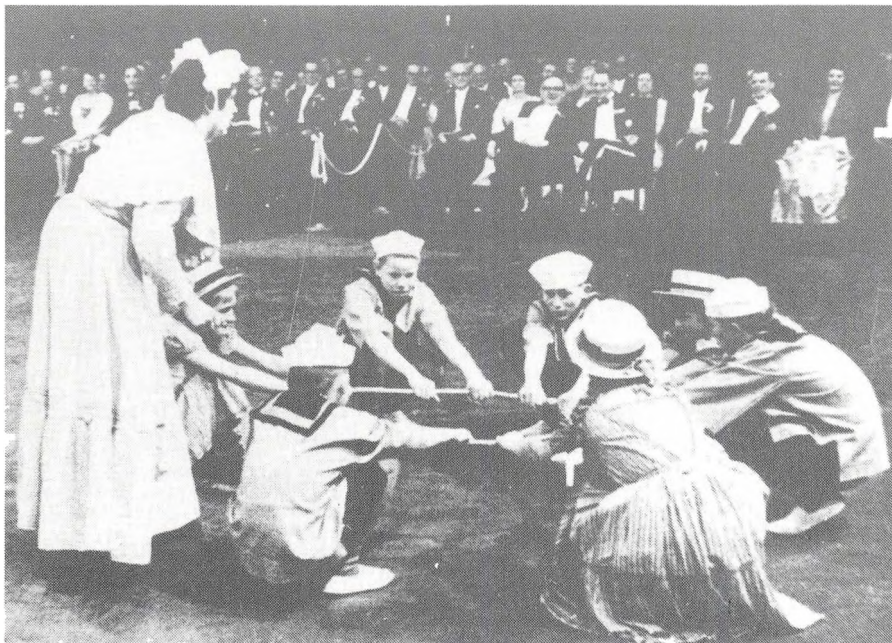
En af de første trænere jeg husker var lærer på Ramløse Skole, Niels Monrad Jensen, han gjorde et stort stykke arbejde for fodbold-ungdommen, desværre blev han ikke i så mange år. Af andre gode trænere kan nævnes Børge Jensen og Mogens Jørgensen.

Der har været mange dejlige ture med fodbolden gennem årene, bl. a. mindes jeg en tur til Frederikssund. Holdet havde vundet nogle kampe i landspokalturneringen og skulle spille den næste i Frederikssund, turen foregik i en gammel bus fra Gilleleje med åbent tag. Vi vandt denne kamp, så humøret var højt i den gamle bus på hjemvejen. Senere blev holdet slået ud af turneringen i Roskilde, vi tabte, Arne Sørensen som var målmand, kom for sent, hans motorcykel strejkede undervejs. I 1969-70 blev fodboldbanerne på Kirsebærvej taget i brug, men man måtte stadig bruge skolens omklædningsrum. Ved 25 års alderen måtte jeg lægge fodbolden på hylden, på grund af dårlige knæ. Hvad gør man så, når man er meget interesseret i fodbold, jeg tog dommerek-samen og har nu dømt i 10 år, de to år som 3. divisionsdommer. (Første autoriserede fodbolddommer fra R.I.F.).

Håndbolden var min anden store kæphest. Gennem de sidste 25 år har der været mange gode hold, både børn og voksne, i R.I.F. Foreningen har vundet mange kreds- og amtsmesterskaber. Bag triumferne var altid en træner, en af dem var Hans Lassen. Han trænede både piger, drenge og damer, og spillede desuden selv på herreholdet. Senere kom Jørgen Olsen, Arresøgaard, han satte virkelig skub i herreholdet. I løbet af et par år havde vi et hold der kunne hamle op med de fleste andre i Nordsjælland (udendørs). Efterhånden som der begyndte at dukke haller op, trak håndbolden indendørs (først i tresserne). Udviklingen i vores by tog fart med den kom en anden god træner og spiller John Petersen, der kom igen nyt liv i håndbolden. John havde spillet på højere rangerende hold i København, og havde en masse nyt at lære os, han blev vores spillende træner. Træningen foregik mange forskellige steder de første år, bl. a. trænede vi en tid i et ridehus i Mønge, det gav god kondition at løbe i det bløde savsmuld og man slog sig ikke når man faldt, vask og omklædning var der ikke noget af. I en periode trænede vi i Holte-hallen og Frederiksborghallen lørdag aften kl. 22.00, senere blev det Auderød-lejren og Helsingehallen. Med tiden har vi heldigvis fået foden i egen hal. Ramløse har repræsenteret Frederiksborg Amt flere gange ved landsmesterskaberne i Ollerup på Fyn og klaret sig ganske godt. Disse ture startede lørdag morgen, om eftermiddagen blev der spillet kampe ligeledes søndag formiddag, vi var hjemme igen søndag aften. På holdet var Preben Petersen, hvis forældre boede i Svendborg, lørdag aften var hele holdet gæster hos dem, de var enormt gæstfrie, og vi havde mange hyggelige timer. Andre ture gik til Vemme-

Ramløse's hold som blev Amtsmester i 1947 i Hillerød med finalesejr over Lyngby 5-0.

Astrid Jørgensen som leder af et hold på 7 børn fra Ramløse ved D.D.S.G. og I.'s 100 års jubilæum, bemærk Hans Majestæt Kong Frederik i baggrunden.

lev og Branderslev, et år havde vi telte med og overnattede på banerne efter festen, som blev holdt om aftenen.

I nogle år har jeg været med i bestyrelsesarbejdet, bl.a. i de år hvor vi fik klubhus og hal.

Allerede i 1961-62 begyndte forhandlinger mellem R.I.F. og Ramløse-Annisse sogneråd om et klubhus til brug for udendørsidræt, disse forhandlinger varede i flere år og endte uden resultat. Det var som om de kommunale folk ikke kunne se behovet for et klubhus og undlod derfor at bevilge de nødvendige penge. Man havde ellers set på mange planer og flere forskellige huse, men mere blev det ikke til. Man vidste heller ikke, hvor det nye idrætsanlæg skulle placeres, når skolen skulle udvides ude på den gamle bane.

Senere købte kommunen Kjellergaardens jorde til udstykning og samtidig blev det vedtaget at lave et idrætsanlæg, der hvor det er idag.

Omkring 1969 var de første fodboldbaner klar til brug, men der var stadig ingen omklædningsmuligheder. Omklædningen foregik stadig i skolen, derfra løb man gennem udstykningen for at komme til de nyanlagte baner.

1970 oprandt. Vi havde fået nogle dejlige baner, med en masse plads uden om vi havde bl.a. et stykke med roer, men ingen klubhus. Det år kom kommunesammenlægningen, så var det pludselig andre der skulle tage stilling til vores byggeri på idrætspladsen.

Imellemtiden var der opstået tanker om en evt. hal i forbindelse med klubhuset, så man startede med fornyede kræfter fra R.I.F.'s side at forhandle med storkommunens nye byråd om dette.

I efteråret 1970 lykkedes det at få tilladelse til at påbegynde et klubhus på ca. 450 m². Det var blevet således at kommunen gav jorden og betalte materialerne, idrætsforeningen skulle så skaffe frivillige til arbejdet. Hvis det gik godt kunne man senere koble en hal på klubhuset.

Den 24/9 1970 kl. 19.30 blev roerne, der stod i vejen for planeringsarbejdet, taget op, det foregik ved hjælp af lys fra et par biler. Lørdag d. 26/9 blev der startet med opsætning af galger, Torben Larsen tog det første spadestik, hvorefter støbning af sokkel kunne begynde. Byggeriet gik hurtigt fremad og i løbet af et par week-ends var soklen støbt og man begyndte at mure. Alle ydervægge stod færdige den 28-29. nov.

Så var det tømrernes tur til at lægge remme og spær op, det gik så hurtigt, at vi lørdag den 5. dec. 1970 kl. 14.00 kunne holde rejsegilde. Ved rejsegildet sagde formanden for ejendomsudvalget, at hvis det fortsatte så godt med byggeriet, var der snart mulighed for at begynde halvbyggeriet.

I løbet af foråret og sommeren 1971, blev der muret, tømrer og malet. Da vi nåede ca. til august begyndte vi at bygge hallen, det var en stor mundfuld. Efter en meget stor arbejdsindsats i efteråret 71, fik vi tidligt på vinteren tag på hallen og rejst de lange sidemure og de høje gavle. Da vi nåede foråret 72, var der en masse indvendigt arbejde at gøre. Det hele skred raskt fremad og midt på sommeren, kunne vi lave det store parketgulv, det var et kæmpearbejde. Det blev sat lamper op i hallen, sat fliser op i baderum og omklædningsrum, malet og m. a.

Så kom den store dag, hvor man kunne tage hele herligheden i brug for alvor, det var præcis 2 år efter det første spadestik. Astrid Jørgensen startede med gymnastik mandag d. 25/9 1972 om eftermiddagen.

Efter ca. 12.000 arbejdstimer af frivillige kunne man d. 6. maj 1973 indvie klubhus og hal.

Som slutning vil jeg ønske R.I.F. held og lykke i fremtiden. Knud Serup

»Du spørger min dreng« foreningens vel nok største succes, publikumsmæssigt, ca. 800 mennesker. Astrid J. som grevinde Danner, Rune Bloch som Frederik den syvende. Foreningens daværende Formand Orla Larsen, Instruktør.

Hallens indvielse i 1972 med bl.a. foreningens æresmedlem, L.P. Larsen og drivkraften i hele byggeriet, Knud Serup i forgrunden hallens første formand, Erik Krogh.

For 30 år siden tog den dengang siddende bestyrelse et virkeligt godt initiativ: at starte den mindebog som vi nu i år, ved foreningens 100-års jubilæum skal slutte af. I denne bog har tidligere og nuværende medlemmer på en levende og utroligt interessant måde forstået at skildre deres indtryk som de har oplevet dem indenfor 26. kreds Ramløse, dette ligefra starten i 1879 til dags dato. Der er ingen tvivl om, at det er et århundrede med en fantastisk udvikling på det idrætsmæssige område, både hvad angår de sportlige resultater, som de faciliteter hvorunder sporten er blevet dyrket. Her kan vi blot tænke tilbage på omtalen af det første skydehus, »en skibskahyt«, placeret på banen i Nordkrogen, frem til det moderne skydeanlæg vi har idag, ikke blot i Nordkrogen, men også det meget flotte og virkningsfyldte anlæg med 23 baner og opholdsrum m.m. under den nye blok på Ramløse skole. Eller tænk på gymnastikken, der i attehundrede og firserne, under meget primitive forhold startede i laden på »Lillegård«, for senere, da forsamlingshuset blev opført, at dyrke deres gymnastik der, og frem til vore dages forhold, hvor der både er lunt og hvor alle har lejlighed til at få et varmt bad inden de kører hjem. Men trods manglen på alle disse faciliteter, var der allerede på dette tidspunkt et sammenhold og en interesse for idrætten i Ramløse, som man vel nok selv i dag kan beundre. Dette sammenhold og denne interesse som gennem alle disse år har præget vor forening skyldes ikke mindst den store stab af gode og frivillige ledere, som altid har været til rådighed i Ramløse Idrætsforening, 26. kreds. Dette kendetegnes også ved at Ramløse i mange år har hørt til en af de store foreninger medlemsmæssigt indenfor F.A.S.G.&I., og foreningen har i jubilæumsåret en medlemskare på ca. 1.175.

Fremtiden, ja fremtiden er svær at spå om, men den bestyrelse der i dag sidder i foreningen har ihvertfald det håb, at det også fremover vil være muligt at skaffe de fornødne ledere til at føre vor forening videre i den ånd der har præget den i de første 100 år. Vi vil runde denne bog af med en tak til dem, der i sin tid tog initiativet til bogen, samt en stor tak til vore medlemmer, som med ord og skrift har været med til at fastholde et varigt minde for 26. kreds, Ramløse.

Ramløse i januar 1979.

Kurt Petersen, formand for skydeudvalget
Kirsten Larsen, formand for gymnastikudvalget
Bjørn Larsen, formand for badmintonudvalget
Johan Larsen, formand for fodboldudvalget
John B. Andersen, formand for håndboldudvalget
Else Petersen, sekretær
Hans Bavnhøj, kasserer
Søren B. Jensen, næstformand
Leif Petersen, formand